

ORMSUND ROKLUB

100 ÅR

096017482

ORMSUND ROKLUB

1883 – 1983

«I Sagen selv saa Stifterne den
største Betyggelse for Klubbens
Fremtid.»

(Av Ormsund Roklubs første årsberetning.)

Ormsund Roklubs Stiftere.

J. A. Stampe

Jonas Haanshus

Carl Torgersen

Forord

I februar 1982 fikk Nils O. Bjonness anmodning fra klubbens styre om å påta seg vervet som formann i en hovedkomité som innen alle områder skulle forberede klubbens 100 årsjubileum i 1983. Konstituerende møte i denne komité ble holdt den 20. februar 1982. Etter dette møte har komitéen – betegnet hovedkomitéen for 100 årsjubiléet – foruten formannen, bestått av regattakomitéen med Erik Fjøsne som formann. – finanskomitéen med Arnfinn Strømmen som formann og PR-komitéen med Knut Berg som formann. I tillegg er klubbens formann Arve Rogvin fast medlem av hovedkomitéen. Nils O. Bjonness er også festkomitéens formann.

Det var en selvfølge at klubben måtte utgi en jubileumsbok i forbindelse med de 100 år, og det falt i første omgang på PR-komitéen å skaffe de riktige medlemmer til å stå ansvarlige for utgivelsen av jubileumsboken. Etterhvert ble 10–12 av gode, gamle medlemmer kontaktet, og på et møte den 27. januar 1983 ble det valgt en redaksjonskomité.

PR-komitéens formann Knut Berg fortsatte som kontaktmann til hovedkomitéen.

Til utarbeidelsen av boken er benyttet beretninger i såvel klubbens femtiårsberetning som i de mange årbøker gjennom tidene. Det har vært gjort store anstrengelser for å finne frem til godt billedstoff, og det er redaksjonskomitéens håp og ønske at klubbens medlemmer vil finne at denne bok inneholder det meste av viktige data – hendelser – og prestasjoner i klubbens historie. Bok-komitéen har vært enige om at boken bør ligge klar til jubileumsfesten, og det er derfor ikke mulig å få med referater fra alle arrangements som er planlagt i jubileumsåret, men det vil finnes referater såvidt mulig og hertil fortelles det om de foreliggende planer for jubileumsåret. Årbokens redaksjonskomite besto av:

*Arne Stoltenberg,
Arne Thire, Nik Storm Olsen, Knut Berg*

Innhold

Forord	5
Innledning	9
Mynt og materiell	13
Rapport fra jubileumskomiteen	23
Våre båthus	26
Aldermannsligaen	33
Årene 1933–1942	35
Krigstiden og det økonomiske oppgjøret	38
Årene 1943–1956	40
Perioden 1957–1966	42
Årene 1969–1974	52
Perioden 1975–1983	54
Samtale med Frank og Alf, juni 1983	57
Starter og seirer	64
Norgesmesterstatistikk 1883–1983	68
Deltakelse i internasjonale mesterskap	69
Deltakelse i Nordiske mesterskap	71
Deltakelse i OL og VM	73
Medlemmer som har vunnet NM junior	75
Medlemmer som har vunnet NM senior	77
Klubbens formenn	78
Æresmedlemmer	84
Innehavere av fortjenestemedalje	83
Innehavere av Hedertegn	86
Innehavere av NRF's gullmedalje	87
Innvalgte livsvarige medlemmer	87
Innehavere av NRF's medalje for fortjenestefull roing	88
Innehavere av NRF's medalje for fortjenestefull coxing	89
Medlemsstatistikk	90
Klubben takker	91
Aksjer i klubbhuset	91

Innledning

Det er en bestemt tidsperiode man hyppig ser omtalt i litteraturen, i tidsskrifter eller dagspresse herhjemme, – og det er *åttiårene*. Påfallende ofte vil man finne denne tid flyktig nevnt eller grundigere behandlet, alene eller i forbindelse med annet, så ofte at det for et nutidsmenneske står klart at åttiårenes Norge, åttiårenes Kristiania, åttiårenes idéer og bevegelser nasjonalt, kulturelt og sosialt har hatt sitt ganske særegne preg, forskjellig fra den tid som var gått og i meget av grunnleggende betydning forskjellig fra den tid som fulgte etter.

Det synes å ha vært en brytningstid full av nye og sterke impulser, en tid hvori nytt grodde op som skulde vokse sig sterkt til gagn for land og folk.

Også på det idrettslige område var denne tid en nyskapningens tid. Det må være nok her å minne om at vår største nasjonale idrett ski-idretten da fikk sin grunnleggende organisasjon, og at norsk seilspport samtidig begynte å skyte fart og få internasjonale mål. Men det som for oss er av særlig glede å dvele ved, er at *rosportens* få men entusiastiske utøvere og beundrere dengang dannet de første sammenslutninger til fremme av denne idrett, som for dens dyrkere er sommersporten fremfor og over all annen.

De nye tiltak på idrettens område som åttiårene således kom til å opvise, var sikkert ikke tilfældigheters verk, men frukter av de gode og byggende krefter som åttiårenes brytningstid var så rik på.

I dette lys må vi Ormsunds-gutter også ha lov til å se på de tiltak som førte til den endelige stiftelse av vår klubb sommeren 1883. Vi tenker derfor med stolthet og i takknemlig erindring tilbake på dette utslag av de mange gode krefter i hin tid, legemliggjort i de unge menn som i begeistring for roidretten stiftet Ormsund Roklub.

Når vi sier den *endelige* stiftelse av Ormsund Roklub sommeren 1883 er det fordi man allerede i 1878 hører om organiserte kapproinger i Ormsund, fra først av istandbragt av daværende løytnant *Hans Bassø*, med assistanse av endel av de menn som senere var blandt klubbens stiftere. Fra årene 1879 og 1880 foreligger der således trykte innbydelser til kapproing mellem Ormøen og Sjursøen for gutter under 17 år fra Bekkelaget, Ormøen, Malmøen, Ulvøen og Sjursøen. Den eldste av disse innbydelser er særlig bemerkelsesverdig derved at den foruten, som man kunde vente, å stille i utsikt premier for hurtighet, også utlover premier for «god roing».

Det lå dog i sakens natur at det først kunde komme den rette planmessighet og kraft i arbeidet, hvis dette utgikk fra og kunde støtte sig til en fast opbygget lokal organisasjon. Det varte da heller ikke lenge, før det for alvor reiste sig ønske om opprettelse av en roklubb ved Ormsund.

Initiativet hertil kom fra tre unge menn, grosserer *J. A. Stampe*, stud. art. *Carl Torgersen* og student *Jonas Haanshus*. I begynnelsen av juli måned 1883 sendte disse herrer ut en innbydelse til ca. 25 av de av Ormøens, Bekkelagets, Malmøens og Sjursøens beboere som man antok vilde interessere sig for opprettelsen av en ny roklub. På den i innbydelsen bestemte dag, *lørdag den 21. juli 1883*, møtte foruten de tre innbydere, åtte av de innbudte for å drøfte saken; samtlige fremmøtte var fra Ormøen og Bekkelaget.

Referatet fra dette møte, altså den første protokollasjon i vår klubbs historie, fortjener å hitsettes in extenso. Det heter her i tidens egen stil:

«Aar 1883 den 21de Juli om Eftermiddagen sammentraadte undertegnede 11 Herrer for efter forutgaaende Samtale at stifte en Roklub i Lighed med «Christiania Roklub».

Mødet holdtes paa Grosserer Torgersens Landsted ved Bækkelaget.

Efterat samtlige tilstedeværende vare enige om Klubbens Stiftelse, fremsatte Herr Torgersen Forslag om at Klubbens Navn burde være «Bækkelagets Roklub»; dette Forslag forkastedes (med 10 mod 1 St.), hvorimod et af Herr Jonas Haanshus fremsat Forslag om at Klubben skulde kaldes «Ormsund Roklub» vedtoges mod 1 Stemme. Følgende Love for Klubben vedtoges:

§ 1. Andragende om at optages som Medlem af Klubben sker ved skriftlig Henvendelse til Bestyrelsen, som afgjør, hvorvidt Optagelse skal finde Sted.

§ 2. Ingen under 16 Aar optages som Medlem af Klubben.

§ 3. Kontingenten er Kr. 5,00 aarlig.

Undladelse af at betale efter Paakrav medfører Udelukkelse af Klubben.

§ 4. Enhver, der yder et Bidrag af mindst 50 Kroner bliver livsvarigt Medlem af Klubben.

§ 5. Hvert Aar før Roøvelsernes Begyndelse afholdes efter 14 Dages forudgaaet Bekjendtgjørelse Generalforsamling til Valg af Bestyrelse; Regnskab fremlægges og Beretning afgives for det forløbne Aar.

I Tilfælde af Forfald supplerer Bestyrelsen sig selv.

§ 6. For at gyldig Beslutning skal kunne fattes paa Generalforsamling, maa mindst $\frac{1}{4}$ af Medlemmerne fremmøde; i Tilfælde af Stemmelighed, gjør Formandens stemme Udslaget.

§ 7. Bestyrelsen bestaar af 4 Medlemmer. Det første Medlem, paa hvem der stemmes særskilt, fungerer som Formand; de øvrige Medlemmer fordeler de løbende Forretninger mellem sig.

Ingen af Klubbens Funktionærer er pligtig at modtage Gjenvalg før 2 Aar efter at de sidst fratraadte.

§ 8. Bestyrelsen udfærdiger og fastsætter et Roreglement; for Overtrædelse deraf har den Ret til at ilægge Mulkt fra 2-20 Kroner.

§ 9. Til Assistance ved Roøvelserne kan Bestyrelsen udvælge Riformænd.

§ 10. Roøvelserne foregaar i tiden fra 14de Mai til 30te September. Den almindelige daglige øvelsestid er fra Kl. 5-10 Efterm.; men Bestyrelsen kan give Tilladelse til at benytte Baadene ogsaa udenfor denne Tid.

§ 11. Under Bestyrelsens Ledelse søges hvert Aar afholdt en Kaproing. Deltagerne deri udreder de dermed forbundne Udgifter; men disse kunne i det Hele eller for en Del refunderes af Klubbens Kasse efter Bestyrelsens Bestemmelse.

Kaproing om Penge er forbudt.

§ 12. Klubbens Baade kan kun benyttes af Medlemmer; dog kan Besøgende tillades at deltage for at supplere et Baadmandskab.

§ 13. Skade, som enten forsætlig eller ved Skjødesløshed tilføies Klubbens Baade eller øvrige Eiendele ved noget af dens Medlemmer, istandsættes uopholdelig paa Vedkommendes Bekostning. Om Erstatningspligt, som nævnt, er tilstede, afgjøres af Bestyrelsen.

§ 14. Udmeldelse af Klubben sker skriftlig til Bestyrelsen inden Marts Maanedes Udgang.

§ 15. Klager, som noget Medlem maatte have at fremføre indgives skriftlig til Bestyrelsens Formand.

§ 16. Et Medlems Udelukkelse af Klubben utenfor det i § 3 nævnte Tilfælde, kan besluttes i Generalforsamling efter Forslag fra Bestyrelsen; hertil udkræves Stemme flerhed af $\frac{2}{3}$ af de mødende.

§ 17. Forslag til Forandring i disse Love, maa være indsendt skriftlig til Bestyrelsen 8 Dage før Generalforsamlingen Afholdes. Til Forandring af Lovene udkræves Stemme flerhed af $\frac{2}{3}$ af de mødende.

§ 18. I Tilfælde af Klubbens Opløsning har Bestyrelsen at realisere dens Eiendele.

Det inkomne bruges til Dækkelse af mulig Gjæld og i Tilfælde af Overskud overdrages dette Centralforeningen.

Man overlod Spørqsmaalet om Leie af Baadhusplads til den vorde nde Bestyrelse.

Derefter skredes til Valg af Bestyrelse.

Til Formand valgtes, ved særskilt Valg, Herr Grosserer J. A. Stampe (med 10 Stemmer; Herr Carl Torgersen, havde 1 Stemme).

De øvrige 3 Bestyrelsesmedlemmer bleve D'Herrer Carl Torgersen (10 Stemmer), Jonas Haanshus (9 Stemmer) og Ad. Fischer (7 Stemmer).

Næst de valgte havde Herr Ludvig Bergh 3 St., Ola Haanshus 2 St. og D'Herrer Herman Thrap-Meyer og Magnus Blunck hver 1 Stemme.

Man besluttete at udsende Liste til Tegning af Bidrag til Klubben blandt Egnens Løkkeiere.

«Ormsund Roklub» er saaledes stiftet. Samtlige tilstedeværende vare selvsagt Medlemmer og ere saaledes Klubbens Stiftere.

J. A. Stampe	J. Haanshus.	Ad. Fischer.	Karl Torgersen
Sverre Blunck.	Ole Haanshus.	Magnus Blunck.	R. Bøhme.
	Herman Thrap-Meyer.	Ludvig Bergh.	

Stiftelsesprotokollen blev som det ovenfor sees underskrevet bare av 10 av de 11 herrer som var til stede ved stiftelsen. Hvad dette skyldtes og hvem den 11te tilstedeværende var, derom tier historien.

Men hvorom allting er: Ormsund Roklub var satt ut i livet og tok med friskt mot op sin del av arbeidet for fremme av roidretten. Vi håper og tror at klubbens virksomhet har satt spor efter sig, og at vi Ormsundsgutter derfor har rett til med stolthet å se tilbake på det forløpne halve århundre og med tillit se klubbens fremtid i møte.

Mynt og materiell

Enhver begynnelse er vanskelig, det fikk de nok sanne våre kjære stiftere, og det stod kanskje klarest for dem da det første regnskap forelå. Det kommenteres i klubbens første generalforsamlingsprotokoll på følgende måte: «Regnskabet konstaterer noksom det sørgelige Faktum at Klubbens Finanser er værre end daarlige. Dette har sin Grund deri at kun faa af dem som Stifterne havde paaregnet som Bidragsydere har ydet Bidrag.»

Klubben var altså igangsatt i tillit til at den nok vilde få velyndere som i de første vanskelige år vilde hjelpe bestyrelsen over de verste økonomiske kneiker. Det slo ikke helt til akkurat i stiftelsesåret. Den liste som da blev utsendt til «Egnens Løkkeiere» med anmodning om å tegne bidrag, resulterte kun i et samlet tegningsbeløp på kr. 140,-, hvorav vi i det første regnskap, som omfattet tidsrummet 21. juli 1883 til 26. mars 1884, finner kr. 55,- som «Udestaaende Fordringer». Imidlertid hadde styret bestilt båthus opført for kr. 525,- og da man også hadde kjøpt en brukt fireåret uttrigger fra Christiania Roklub for kr. 300,-, var man nødt til å ty til lån. På denne måte skaffet man så kr. 700,- «paa almindelige Sparebankvilkaar» som det står i årsberetningen fra dengang.

Men at stifterne ikke hadde regnet så helt galt allikevel, fremgår med all ønskelig tydelighet av de senere års regnskaper. Allerede året efter finner vi at kr. 265,- av et utgiftsbudsjett på kr. 900,- er bragt til veie ved bidrag og gaver, og klubbens materiell, som den første sommer innskrænket sig til en utrigget klink, som formannen grosserer Stampe hadde kjøpt og foræret klubben, var nu vokset til «2 fireaarede Outriggere med Aarer» til en bokført verdi av kr. 800,-. I dette utgiftsbudsjett på kr.

900,- inngår betaling for den brukte utrigger der blev kjøpt samt brygge med tilsammen kr. 340,- og renter + avdrag på lån i Spareskillingsbanken med kr. 173,-, så de regulære driftsutgifter var ganske beskjedne.

I 1885 fortsatte man i samme spor. Ved hjelp av midler innsamlet blandt medlemmer blev man i stand til å kjøpe nok en klink fra England, og denne er opført med en verdi av kr. 700,-. Regnskapet viser ikke tydelig hvad båten kostet eller hvor meget som kom inn på innsamlingen, men på utgiftssiden finner vi en post «Bidrag til Outrigger Kr. 100,-.» Dette var altså klubbens utlegg på båten. Blandt inntektene samme år står anført gaver med i alt kr. 283,-, hvorav «ved en Komite Kr. 251,-.» Om komitéens arbeide forteller årsberetningen følgende:

«Væsentlig ved Skuespil hvori de fleste av Roklubbens kjendte gode Kræfter medvirkede og med værdifuld Assistance av flere Ormsunddamer lykkedes det at tilveiebringe et saa stort Beløb.»

Året efter (1886) klarte man sig så vidt det var uten å anskaffe noget nytt materiell til tross for en betydelig stigning i medlemstallet. Men for å kunne tilfredsstille alle måtte man i den travleste del av sesongen låne en båt fra Christiania Roklub. Takket være en gave på kr. 500,- fra formannen generalkonsul Christophersen fikk man nu kvittet sig med resten av gjelden fra 1883 (til Spareskillingsbanken kr. 420,-), og dette i forbindelse med en sterk stigning i medlemskontingenten medførte en vesentlig forbedring av klubbens økonomi.

I 1887 fikk man så klubbens første sculler, som også synes å være anskaffet vesentlig ved innkomne bidrag. Utgiftene for klubben til dette kjøp var ialle fall ikke mere enn kr. 20,-. Båten, som var innkjøpt fra Arendals Roklubb, må ha vært noget medtatt da vi fikk den, for den blev straks påkostet reparasjoner for kr. 57,-, for øvrig også ved frivillige bidrag. I regnskapet for dette år står for første gang anført kontingent for optatt livsvarig medlem (hr. Einar Mortensen) med kr. 50,-.

Efter at klubben helt fra starten hadde flytt først og fremst på gaver, noterer vi at kontingenten i 1887 er hovedinntekten og dekker den vesentligste del av klubbens regulære driftsutgifter (kr. 483,- av kr. 578,-). Dette forhold fortsetter så de neste 5 år, idet kontingentinntekten stiger jevnt og sikkert inntil den i 1892 – 10 år efter klubbens stiftelse – utgjør kr. 949,-, sammenlignet med kr. 115,- det første år. Å dømme efter

regnskapene skulde også gavene som de første 6 år varierte mellom kr. 542,- og kr. 140,- om året, være sunket ned til kr. 86,- i 1890. Men i årsberetningen for dette år står blandt annet følgende:

«Der er iaar ved frivillige Bidrag indkjøbt en fireaaret Outrigger fra Christiania Roklub».

I 1892/93 ser det endog ut til at man har kunnet klare sig helt uten hjelp, men saken var at klubbens formann grosserer Andr. R. Lind i 1892 ydet klubben et lån på kr. 700,-. Dette har sikkert i første rekke vært for å dekke underskuddet på den innenlandske kapproing som Ormsund Roklub det år arrangerte, og som kostet oss kr. 615,-. Men lånet har nok også hatt sin indirekte store betydning for anskaffelsen av klubbens første innrigger året etter.

Klubbens byggefond, som i de 3 forutgående år er tatt med i status, holdes i 1894 utenfor denne. Men da vår nuværende tomt blev kjøpt i 1895 og båthuset flyttet dit, blev byggefondet atter medtatt, men under eiendomskonto som en del av denne. Sent på året 1894 fikk man hjem fra Danmark en dobbeltsculler innrigger som i beretningene først regnes med fra 1895. Dette er den eneste båt av denne type som Ormsund Roklub har hatt, og den var flittig brukt gjennom hele 20 år, inntil den i 1915 blev utrangert.

Man hadde nu helt siden 1891 arbeidet med planer om utvidelse av båthuset, og dette resulterte i 1895 i kjøpet av vår nuværende tomt som kostet kr. 2 500,-. Herav låntes kr. 1 000,- av klubbens eget byggefond mot en 2. prioritets pantobligasjon, og dette beløp betaltes kontant til selgeren. For restbeløpet kr. 1 500,- utstedte man en 1. prioritets pantobligasjon i klubbens nye eiendom.

Kjøpet av tomten og båthusets flytning har nok lagt beslag på alt det som kunde skaffes av kontanter å dømme efter følgende lille avsnitt i årsberetningen: «. . . har Klubbens Finanser ikke tilladt den at mottage nogen af de Indbydelser den iaar har erholdt fra fremmede Klubber.»

De neste 6 år, 1896–1901, er gode år for Ormsund Roklub. Kontingenten går bra inn, og man klarer sig for den daglige drift uten vanskelighet med klubbens egne midler. Ekstraútbetalinger ved innkjøp av nye båter i 1898 (ca. kr. 1 100,-) dekkes nesten helt med kr. 360,- som lånes i Akers Sparebank, og kr. 635,- av innkomne bidrag. Det siste vet Otto

58

Bagge å berette at Riislaget ved sitt energiske arbeide også på dette område hadde en vesentlig del av æren for. Det var klubbens to gamle utriggere som var utrangert og erstattet med en ny, samtidig som man anskaffet en ny innrigger det år. Kontantbetalingen på kr. 1 100,- utgjorde da betaling for innriggeren og halvparten av utriggeren. Pantobligasjonen på kr. 1 500,- som var utstedt i 1895 da vi kjøpte den nye tomt, var i 1901 nedbetalt til kr. 750,-, og lånet i Akers Sparebank til kr. 120,-.

Dette år solgte man til Sandefjord Roklub en av de gamle utriggere, hvorved klubbens båter kom ned i et antall på 5, det laveste siden 1893. Meningen har nok da vært å erstatte den solgte båt med en ny og bedre, men de to etterfølgende sesonger skrumpet medlemsantallet så sterkt inn at man hadde mere enn nok med det gjenværende materiell. Like fullt kunde man i 1902 betale resten av lånet i Akers Sparebank og et mindre avdrag på pantobligasjonen. Året etter (1903) var vi på bunnen med hensyn til medlemstall, mens vi er avskåret fra å konstatere noget som helst hvad regnskapet angår, idet dette kort og godt mangler. I årsberetningen for 1904 finner vi så følgende:

«Da Klubben ved Aarets Begyndelse kun havde 5 Baade at disponere over, nemlig to Outriggere hvorav den ene er ubrugelig og utrangert, to Indriggere samt en Sculler og det tegner til at blive stor Tilslutning af nye Medlemmer, blev der paa Bestyrelsesmødet den 28. Marts efter at Formanden Hr. Robarth havde erklært sig villig til at laane Klubben de nødvendige Penge, besluttet indkøbt fra Drammens Roklub, der var opløst i Januar Maaned: 1 Outrigger endel brugt, 1 Indrigger i udmærket Stand og 3 Sæt Aarer for en Kjøbesum af 400 Kroner hvilket maa siges at være enestaaende billigt.»

Forventningene slo til. Man fikk både nye medlemmer og god inngang på kontingentene, og kunde i årets løp tilbakebetale formannen kr. 150,- foruten at pantobligasjonen nedbetales til kr. 450,-. Litt støttet man sig da også til klubbens byggefond, hvorav man lånte kr. 280,-. Også neste sesong (1905) gjorde man et fordelaktig kjøp fra Drammens Roklub. Det var «en udmærket Outrigger Racebaad for ca. Kr. 175,-». Antallet av gode båter bragtes derved atter op på høide med 1896, og omtales i årsberetningen som «det bedste Klubben nogensinde har

havt». Fremgangen i dette år blev godt støttet av innsamlinger på til sammen kr. 318,-, det største tall i hele tiåret 1900 til 1909.

Det framgår også av regnskapene at man fra 1905 gikk over til en mere nøktern ansettelse av klubbens verdier. Tomten som var kjøpt for kr. 2 500,- og hadde stått anført med dette inntil den i 1898 blev opskrevet til kr. 3 000,-, blev i regnskapet for 1905 redusert til kr. 2 000,-. Båthuset med grunnmur som oprinnelig stod i kr. 500,- og efter hvert var blitt nedskrevet til kr. 300,- (i 1894), redusertes nu til kr. 250,-. Hvert år utover betaltes nu som før de regelmessige avdrag på pantobligasjonen på tomten, og gjelden til formannen av 1904 var i 1908 bragt ned i 65 kroner. Medlemstallet i disse årene var ikke stort, så kontingenten blev tilsvarende beskjeden, men den synes å ha gått bra inn, og man slo sig igjennem uten å behøve å ty til lån.

1908 betegner en milepel i klubbens historie. De vanskelige driftsforhold som klubben led under, hadde øiensynlig ikke gjort det mulig for den komité som blev nedsatt høsten 1904, å skaffe nevneverdige midler til nytt byggefond. I 1905 står dette bokført med kr. 266,-, i 1906 med kr. 341,- og i 1907 med det samme beløp. I 1908 tok man så et ekte skippertak. I årsberetningen står riktignok bare at «nyt Baadhus er bygget iaar», samtidig som det nevnes at de største bidragsytere var innbudt til innvielsesfesten. Men regnskapet viser at man det året skrapet sammen ikke mindre enn kr. 1 000,- ved gaver og bidrag. Et obligasjonslån på kr. 2 000,- klarte resten. Huset kom op og har stått i over 25 år.

Tiltaket i 1908 satte fart i tingene. Ormsund Roklub gikk nu inn i en flerårig rik utviklingsperiode. Kontingenten steg i 1910 for første gang op over kr. 1 000,- (kr. 1 214,-), og klubben kjøpte samme år ved bidrag av «Medlemmer og andre for Rosporten Interesserede» sin første åtter. Det var «en first class cravelbygget outrigget 8-aaret Baad indkjøbt fra London Rowing Club». Samtidig hermed forærte vår tidligere president og alltid like interesserte medlem grosserer Andreas Løvlie klubben en klinkbygget firrer, så antallet av disse båter kom op i hele 5. Året efter steg det endog til 6, idet man måtte ha en ny racebåt og skaffet sig midlene ved å låne kr. 1 000,- i Den norske Creditbank.

Det var tunge løft for klubben disse båtkjøp, men styret så at de var nødvendige og vek ikke tilbake for ansvaret. Et enkelt styremedlem (Martin Steenersen) la ryggen til ved personlige lån og ved å garantere for lånet i Creditbanken, og hans sterke tro på klubben og dens fremtid blev ikke skuffet. Det gikk etter forventningen. Medlemstallet steg, og kontingenten passerte i 1911 for første gang kr. 1 500,-. Lånet på bygget i 1908 kom dette år ned i kr. 1 400,-.

En cravelbygget racebåt hadde nu i flere år stått på ønskelisten. Nødvendigheten herav var fremholdt i den ene årsberetning etter den annen inntil ønsket blev opfylt i 1912 da grosserer Andreas Løvlie atter dokumenterte sin store interesse og offervilje ved å forære klubben en cravelbygget utrigger, mot at klubben selv bekostet frakt og toll – et billig vilkår. Midlene til ny race innrigger som blev innkjøpt samme år, blev skaffet til veie ved en innsamlingskomité der bestod av Jonas Haanshus (komitéens formann), C. A. Carlsen og Knut Asker. I 1905 hadde man overtatt en kano som betaling for kontingent fra et medlem, og i 1912 kjøpte man ytterligere en båt av denne type. Begge utgikk i 1917.

Da kontingenten på generalforsamlingen i 1912 var blitt satt op, viste denne inntektspost en liten stigning også i 1913 til tross for at medlemstallet da gikk nokså sterkt ned. Materiellet hadde i 1912 gjennomgått en generalreparasjon, likesom man da for første gang gikk til anskaffelse av flytebrygge, nytt gjerde blev opsatt, nytt årestativ (for vertikalstilte årer), o.s.v. Alt dette gjorde at det blev smått med konstanter i 1913, så man atter var nødt til å låne, denne gang kr. 2 500,- mot formannen Martin Steenersens garanti. Derved opnådde man dog også å få betalt de kr. 800,- som stod igjen på lånet i Den norske Creditbank fra 1911. Byggelånet av 1908 var nu kommet ned i kr. 1 100,-. I 1913 fikk klubben igjen for første gang siden 1896 en single sculler – en gave fra ingeniør B. Berger. I anledning av 30-års jubileet skjenket grosserer Stampe kr. 250,- til en pokal som blev ferdig i 1915 og opsatt i junior utrigger. Vi tok den selv til odel og eie i 1921.

I løpet av årene 1914–1917 foregikk så en jevn og sikker nedbetaling av de forskjellige obligasjonslån og andre kreditorer. Kontingentinntekten de tre første av disse år var ikke høiere enn før, heller ikke ga-

vene større i 1914 og 1915. Overskuddet på den første basar som holdtes i 1915, kr. 800,-, må for øvrig ha støttet godt i klubbens kasse. Men i 1916 begynner de rike gavers tid, hvori vi blandt annet uten utgift fikk store deler av klubbens materiell fornyet. Først var det klubbens annen cravelbyggede utrigger som kom i 1916 en gave fra hr. Sverre Gulbrandsen. Året efter utrangertes den gamle single sculler og tre nye blev anskaffet ved hjelp av bidrag tegnet i 1916 og 1917. Så mottar vi i 1918 atter en båt som gave fra hr. Gulbrandsen, denne gang en race innrigger. Underskuddet på landskapproingen, som Ormsund Roklub da for første gang arrangerte, og utgiftene ved den efterfølgende seksa med premieutdeling, blev likeledes dekket av hr. Gulbrandsen med ca. kr. 2 000,-. Samme år mottok vi fra grosserer Stampe i anledning av at klubben fylte 35 år et beløp på kr. 5 000,-, som efter styrets bestemmelse ifølge giverens ønske, blev benyttet på den måte at kr. 2 000,- blev avsatt til et eiendomsfond og kr. 3 000,- til et båtfond. Dessuten forærte grosserer Haanshus oss i samme anledning kr. 1 000,- til et pokalfond, og ytterligere opplyser årsberetningen for dette gullår at et av klubbens eldre medlemmer (Martin Steenersen) «atter har vist sin generøsitet og interesse for klubbens velferd, idet vi har mottat midler til å innfri våre to obligasjonslån på tilsammen kr. 1 700,- Hermed er vi gjeldfri.»

Årsberetningen for 1918 konstaterer: «Klubbens økonomiske stilling er fremdeles god, og vi kan derfor gå neste sesong trygt i møte, idet fonds og kontantbeholdning utgjør ca kr. 10 000,-.»

Basaroverskuddet neste år blev i sin helhet reservert for reiseutgifter, idet kr. 1 143,- allerede var brukt i samme sesong og kr. 3 213,- blev avsatt til et reisefond. Ialt står driftsoverskuddet for 1919 opført med kr. 4 868,-. Angående båthuset anfører årsberetningen: «Forandring og utvidelse av båthuset har også vært diskutert, men med de nuværende høie priser har klubben ikke adgang hertil.»

Neste år får klubben sin tredje cravelbyggede utrigger foruten en klink utrigger og en innrigger. Atter var det hr. Gulbrandsen som med sin sjeldne interesse og gavmildhet forærte klubben en innrigger. Styrets bemerkning i 1919 angående båthuset finner vi gjentatt nøiaktig i samme form også i årsberetningen for 1920. Dette var for øvrig det siste

år i gullalderen. På en ekstraordinær generalforsamling i april vedtok man enstemmig å utskrive en ekstrakontingent på kr. 10,-, og årsregnskapet viste rekordtall for kontingent med kr. 4 765,-. Driftsoverskuddet kom helt op i kr. 4 918,-, som ifølge regnskapet i sin helhet gikk med til innkjøp av nye båter. Det blev foreløbig ikke foretatt noget annet med båthuset enn at man i 1921 la om gulvet i badet og anskaffet en dusj til, en ny servant og ny flaggstang, foruten at huset blev malt utvendig to ganger. Medlemmene utførte malerarbeidet selv, og de samlede utgifter for hele reparasjonsarbeidet kunde derved begrenses til kr. 1 235,-.

Takket være det veldige overskudd på basaren kunde man tross denne store utgift og tross de svære reiseutgifter det år (kr. 2 362,-) gjøre op regnskapet med en netto på kr. 6 481,-. Pengene kom vel med, for nu var klubbens åtter såvidt uttjent at man måtte ha en ny racebåt. Denne blev anskaffet året efter, og det fremgår av regnskapets båtkonto at den kostet klubben kr. 5 654,-. Samme år (1922) mottok vi som gave en sculler fra Anders Backer Grøndahl. Til tross for at medlemstallet i 1922 var det høieste vi har hatt i klubbens første 50 år (191), måtte regnskapet dette år gjøres op med underskudd. Det samme gjentok sig i 1923, men basaroverskuddet opveiet da langt mere enn driftstapet, selv om dette nu – slik som det senere blev vanlig – for første gang anførtes som egen post på balansekonto.

I anledning klubbens 40-årsjubileum mottok vi i 1923 fra godseier Stampe kr. 5 000,- til opprettelse av et urørlig fond, hvis renter ifølge bestyrelsens beslutning er blitt avsatt til byggefond. Året efter øket hr. Stampe med en ny gave dette fond til det dobbelte. Landskapproingen som vi arrangerte i 1924 kostet oss kr. 182,-, hvorav Norges Roforbund dekket kr. 150,-, og årsregnskapet blev nu atter opgjort med overskudd, denne gang kr. 1 240,-. Herav blev kr. 1 005,- avsatt som den første begynnelse til livsvarige medlemmers kontingentfond, mens resten av reisefondet fra 1919, kr. 2 620,-, samtidig blev anvendt til nedskrivning av båtenes verdi.

Så fikk vi igjen et år med underskudd på driftsregnskapet (1925), men samtidig satte basaroverskuddet rekord, således at man foruten å bringe balanse i regnskapet kunde avsette kr. 1 773,- til hovedreparas-

Senioråtter 1924.

*Finn Bergfeldt, Gunnar Helliesen, Rolf Christiansen, Trond Wikant,
Ottar L. Nielsen, Alf W. Nielsen, Olaf Bjørnstad, R. A. Christiansen, Haakon Wallie.*

jon av den gamle åtter og innkjøp av nye årer, og dessuten overføres kr. 6 000,- til byggefond. Materiellet hadde dette år gjennomgått store utbedringer, og som nyanskaffelse var tilkommet en innrigger innkjøpt fra Soon.

Årene 1926–1932 karakteriseres av jevnt gode økonomiske forhold, kontingenten går bra inn og er uten tillegg av gaver i nevneverdig utstrekning tilstrekkelig til å dekke klubbens løpende utgifter. De nyanskaffelser av båter som foretas i denne tid skjer til dels direkte på driftsbudgett som i 1928, da man fikk en ny innrigger og en ny cravelbygget utrigger, efter at man året i forveien hadde utrangert to gamle cravel utriggere og en innrigger. Til dels har basaroverskuddene måttet holde for som i 1930 da vi kjøpte klubbens 6. innrigger og i 1932 da vår tredje åtter kom hjem. I 1932 anskaffet vi for øvrig også en toer innrigger med styrmann ved hjelp av det motorbåtfond som i 1928 blev oprettet ved gaver fra interesserte medlemmer. I 1927 blev båtkonto, som de siste 5 år hadde stått nokså høit i regnskapet, nedskrevet med kr. 6 000,- til kr. 22 000,-, hvilket skulde tilsvare verdien av de båter vi den gang hadde. Samme år fikk klubens fonds en særdeles verdifull og høist

20
velkommen tilvekst, idet vårt æresmedlem grosserer Martin Steener-
sen i 1927 skjenket oss kr. 10 000,- til et urørlig fond hvis renter skal
brukes til støtte for klubbens drift, foruten en gave på kr. 1 000,- til vårt
byggefond.

Klubbens økonomiske stilling ifølge siste årsregnskap må utvilsomt
sies å være meget tilfredsstillende, Det skulde også fremgå av det ut-
drag som her er gitt angående midlenes forvaltning gjennom årene at
det har vært stelt vel med mynten i Ormsund Roklub. Riktignok har vi
hatt våre vanskelige tider, og til dels meget vanskelige tider, det har
ikke vært til å unngå. Men utviklingen har også vist at klubben har hatt
den lykke i medgang som i motgang å finne dyktige og interesserte le-
dere blandt sine medlemmer, menn som har evnet å se frem og med
den store støtte som er ydet av klubbens velyndere å bringe Ormsund
Roklub dit hvor den idag står i økonomisk henseende.

En rapport fra hovedkomitéen for 100 årsjubiléet

I forordet for denne bok finner vi komitéens sammensetning. Et referat fra komitéens første møte forteller om et ambisiøst program. Alle komitéens medlemmer har imidlertid sitt daglige arbeide i tildels overordnede stillinger. Tiden har derfor ikke strukket til for å gjennomføre planene i sin helhet. I hovedsak har derfor vårt arbeide endt opp med tre hovedaktiviteter:

1. Inntektsgivende
2. Sportslig
3. Jubileumsfeiring

Når det gjelder punkt 1 har dette skjedd:

Vi har solgt glass til næringsdrivende og private. Netto resultat til klubben kr. 20.000,-.

Salg av aksjer i klubbens nybygg, uten rettigheter eller utbytte. Netto resultat kr. 32.000,-.

Salg av datostemplede konvolutter med motiv til filatelister og andre interesserte. Resultat ved utgangen av juni ca. kr. 10.000,-.

Klubbens jubileumslotteri – gjennomført i første rekke av klubbens ivrige damer med Martha Hunstad som drivkraft. Netto kr. 80.000,- (utrolig).

Under punkt 2 tar vi med:

Når det gjelder det sportslige, har selvsagt det nye klubbhus den aller største betydning. Vi tok dette i bruk den 8. mai 1983. Om klubbhuset

fortelles forøvrig på annen plass i denne bok. Ved åpningen var det fint vær og fremmøtet fra gjester og medlemmer var meget godt. Ikke mindre enn 5 båter ble døpt og fikk navn etter medlemmer som på forskjellige felt har gjort en innsats for klubben. Etterpå ble det servert snitter etc. inne og en rekke talere gratulerte og kom med gaver til klubben.

I år som ellers avholdt klubben vårregattaen på Årungen. Den gikk av stabelen den 14. og 15. mai, og i anledning jubiléet hadde vår vennskapsklubb Karlsruhe Ruderverein Viking tilsagt sin deltagelse i regattaen, og hele 52 roere og trenere ankom med Kiel-båten. De ble fraktet til det nye klubbhus, hvor de overnattet på flatsenger under besøket, og med tysk orden gikk det hele fint. Regattaen som til denne tid hadde det største antall lag i landet nemlig ca. 200 båter, ble avviklet med presisjon og i god regi av vår øvede stab. Klubbens elite-roere er som bekjent med i Roforbundets stall. Det sitter Ormsund-roere på hvert eneste av forbundets landslag. Søndag aften var det samling av tyske og norske roere til en meget vellykket grillfest i klubbhuset. NRK hadde hatt opptak under regattaen, og disse ble vist under festen.

Klubben arrangerte norgesmesterskapet for juniors lørdag den 25. juni og fortsatte søndag den 26. juni med sin jubileumsregatta. Det var en voldsom tilslutning til disse to dagers regatta. Det var anmeldt 480 båter, men det falt ut en del løp, delvis fordi det ble bare en båt og tildels fordi noen lag fikk startene for nær hverandre. Avisene komplimenterte klubben med et godt arrangement. Med det store antall løp, måtte det selvsagt gå unna.

I jubileumsregattaen søndag kunne man faktisk la starten for siste løp gå på sekundet etter programmet. Ormsund avsluttet samtidig sin egen jubileumsregatta med at klubbens for dagen sammensatte åtter, gikk hen og slo knock out på Roforbundets landslagsåtter. I medvind var tiden ny banerekord, og også den beste noen båt har rodd over banen på, helt siden vikingetiden, – som Aftenposten skrev dagen etter regattaen.

Det må ikke glemmes at alle våre meget aktive damer både under innvielsen av klubbhuset og ved begge de avholdte regattaer var i hektisk virksomhet. Ved innvielsen serverte de nydelige snitter med kaffe/te og under begge regattaene var de i full sving med Café Årungen, og tilførte klubben en betydelig inntekt.

Feiringen av 100-års jubiléet

Det har vært hovedkomitéens hensikt under alle forberedelsene, at det skulle bli et jubileumsår som var klubbens tradisjoner verdige, samtidig som det ble satset på at det nye klubbhus skulle være kommet så langt at dette ble midtpunktet for de forskjellige begivenheter. Og dette har lyktes. Når dette skrives har innvielsen av det nye huset funnet sted med stor deltagelse den 8. mai. To store regattaer er avviklet og det er forberedt hyggelig fødselsdagsselskap i klubbhuset – ute og inne – på selve stiftelsesdagen den 21. juli. Vi håper og tror at tilslutningen denne dag blir stor, selv om dagen faller i den største feriemåned her i landet. Som avslutning på sesongen og jubileumsårets feiringer vil Oslo Kommune ved ordfører Albert Nordengen arrangere en mottagelse i Rådhuset lørdag den 30. september, og så lørdag den 1. oktober regner vi med at 200–250 gjester og medlemmer vil samles til selve jubileumsfesten – også denne i klubbhuset. Det ble foretatt undersøkelser vedrørende mulig middag ute, men de kuvert-priser som ble antydnet, ville bety at mange måtte holde seg hjemme, og beslutning om å holde festen i eget hus ble enstemmig fattet. Det blir KNA-hotellet som står for maten, og ellers arbeides det når dette skrives med forberedelsene for å skape en 100-års jubileumsfest, som alltid vil bli et godt minne.

Nils Bjønnes

Våre båthus

Når man leser historien om klubbens fem forskjellige båthus blir man full av beundring for det mot, den entusiasme og innsatsvilje som er lagt til grunn fra medlemmenes side i forbindelse med realiseringen av de forskjellige prosjekter. En fantastisk utvikling har skjedd fra den spede begynnelse i 1883 til vårt praktbygg 100 år senere.

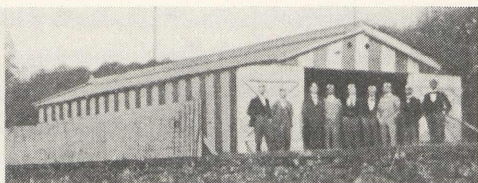
La oss imidlertid ta tingene i kronologisk orden og rekapitulere hva som er skjedd gjennom disse år.

I forbindelse med opprettelsen av Ormsund Roklub i 1883 sluttet bestyrelsen kontrakt med propritær H. Juel på Ormøen om leie av plass til båthus med brygge på den del av Juels strand som vendte mot Malmøsundet. Avgiften skulle være kr. 5,00 – fem kroner pr. år – og oppførelsen av huset var etter innhentet anbud overlatt snekker H. Kristiansen som påtok seg arbeidet. Nødvendig byggelån ble opptatt i Spareskillingsbanken. Huset stod etter planene ferdig i 1884. Det er sparsomme opplysninger å finne når det gjelder ytterligere opplysninger om dette vårt første klubbhus. Men man må anta, etter bildene å dømme at det var et svært enkelt bygg, noe som også forsikringssummen forteller om kr. 800,- pr. år.

I 1890 kom imidlertid spørsmålet om bedre båthusforhold i forgrunnen. Av den grunn ble det av bestyrelsen oppnevnt en komité på 5 medlemmer som fikk i oppdrag å behandle denne sak og levere innstilling til årets generalforsamling. Det gikk likevel 2 år før saken ble realitetsbehandlet. På en ekstraordinær generalforsamling i 1892 fikk bestyrelsen fullmakt til å kjøpe den tomt på Ormøen hvor det daværende båthus lå, for en pris av kr. 1000,-, og til å oppføre nytt båthus. For å skaffe kapital fikk bestyrelsen videre bemyndigelse til å oppta et lån på inntil kr. 2500,-. Noen endelig beslutning ble dog ikke fattet selv om båthus-saken de kommende år flere

1884

1895

1932

1936

1983

ganger var oppe til behandling. Da den løpende leiekontrakt, som gikk ut i september 1895, ikke ville bli fornyet på grunn av grunneierens betingelser var bestyrelsen kommet i en vanskelig situasjon. Denne ville heller ikke anbefale kjøp av tomten, da prisen var kommet opp i kr. 3000,-. En tomt ved siden av den gamle kunne fås for kr. 1200,- men denne syntes meget upraktisk. Bestyrelsen ble derfor mer og mer stemt for å henlegge det nye båthus til et sted som lå mere sentralt og var lettere tilgjengelig. På en ekstraordinær generalforsamling i mai 1895 la bestyrelsen frem et skriftlig tilbud fra eieren av Mailund, Bækkelaget om tomt til båthus til en pris av kr. 650,-. På bakgrunn av bestyrelsens forslag aksepterte den ekstraordinære generalforsamling dette tilbud og bemyndiget videre bestyrelsen til «paa samme Tomt at opføre nyt Baadhus efter Utkast med de nødvendige modifikasjoner av sagkyndige Folk».

Etter et av bestyrelsen foreløpige utarbeidete overslag ville det nye båthus, tomt eksklusiv, komme på ca. 1900,- kroner. Byggefondet utgjorde da kr. 1000,-. Allerede samme året startet byggearbeidet ved at det gamle huset ble flyttet, i tillegg ble en utvidelse foretatt. Den nye tomten ble en parsell av eiendommen Fjeldheim og totalt innkjøpt for kr. 2500,-.

Det nye klubbhuset kunne således bli tatt i bruk fra begynnelsen av sesongen 1896 og som det da ble uttalt «Det er med Fornøielse man kan constatere at Klubbens nye Eiendom har vist seg særlig skikket, og har saavidt vides vundet Medlemmernes fulde Tilfredshet».

Hvor vidt dette var helt korrekt kan diskuteres da det allerede under generalforsamlingen i 1903 ble fremlagt tegninger på nytt klubbhus. Året etter ble det nedsatt en byggekomitè bestående av herrene J. Haanshus, Arkitekt Holm, H. Robarth og Chr. Elliassen med oppdrag å bringe byggesaken videre. Det gikk imidlertid tre år før man kom frem til et endelig resultat.

Under generalforsamlingen i februar 1908 kunne man fremlegge utkast til nytt båthus utarbeidet av materialsjefen Martin Andersen og kalkulert til kr. 3500,-. Utkastet ble akseptert og de bedre økonomiske forhold gjorde det mulig å få det nye huset ferdig ut på våren 1908, og således ta det i bruk når klubben feiret sitt 25 års jubileum. Dette slo også til.

Neste gang man leser klubbens ønske om nytt båthus er styrets beslutning i 1923 der det bl.a. heter «At rentene av Grosserer Stampses fond den gang kr. 5000,- skulle gå til et byggefond». I 1924 ble dette fondet ved en

ytterligere gave øket til kr. 10000,-. Samme år ble det på initiativ av Otto Nordsveen nedsatt en komitè bestående av Otto Nordsveen, Bredo Traagstad og Aage Bjørnstad med oppdrag til å utrede spørsmålet om bygging av nytt båthus eller utvidelse av det daværende. Tanken om nytt klubbhus vant imidlertid alminelig tilslutning og man ble enig om at nytt klubbhus måtte vi ha. Komiteen fikk mandat til å fortsette sitt arbeide som i første rekke gikk ut på å samle inn midler. På generalforsamlingen i 1925 ble det innvalgt nye medlemmer til komiteen, nemlig Traagstad (formann), Andreas Wohl og Rolf Engebretsen, Birger Eriksen fungerte som kasserer.

Komiteen var hele tiden aktivt med når det gjaldt å skaffe penger, det være seg lotterier, markedsarrangementer og innsamlinger blant medlemmene. I 1928 var byggefondet kommet opp i *kr. 17 222,23*. Samme år fremkom Aldermannligaen med tilbud om å påta seg arbeidet med å få reist det nye klubbhuset innen 1933. Dette ble av styret mottatt med takk.

De nærmeste årene ga imidlertid ikke særlig store tilskudd til byggefondet. I 1930 skjedde imidlertid en positiv utvikling nemlig ved at klubbens medlemmer kunne tegne andeler i det såkalte Andelsselskapet Båthuset. Som første styre i dette selskapet ble valgt Aage Bjørnstad (formann), Rolf Engebretsen, Alfred Pettersen, E. N. Hauge og Andreas Wohl, senere ble C. Mølback Nielsen, Reidar Dahl og Rolf Neegård innvalgt.

Planene om andeler viste seg å bli en suksess. Regnskapsoversikter for byggefondet viser at det i 1933 var tegnet 907 andeler for i alt kr. 45 304,09 (inkl. renter). I sannhet et imponerende tall i de harde 30 årene.

Andelsselskapet Båthuset ble formelt konstituert 30. november 1932 og som styre ble valgt Rolf Neegård (formann), T. Becker, O. Koch Thorkildsen, Arne Krogvik, C. Møllbach Nielsen og Reidar Dahl. Andelsselskapet disponerte i 1933 såpass store midler at det ble besluttet å reise nytt klubbhus etter utarbeidede tegninger av arkitekt Thorleif Jensen. Hovedentreprisen ble overlatt byggefirmaet Ingeniør Kåre Bacher. Byggebudsjettet var da i alt på kr. 51 300,- + uforutsette omkostninger kr. 1700,- totalt *kr. 53 000,-*. Takket være en fremragende innsats fra medlemmenes side ydet i form av praktisk bistand og verdifulle bidrag kunne det nye huset taes i bruk våren 1934 og det til en pris av *kr. 54 248,47*.

Grunnflaten var 322 kvm. i II etg. 283 kvm. med festsal på 103 kvm., garderobber, styrerom, kjøkken og toalettrom.

Huset fikk mange lovord for sin utforming og utførelse. Huset viste seg også å svare til forventningene gjennom mange, mange år. I denne forbindelse er det forøvrig verdt å nevne den ekstra innsats fra medlemmenes side i 1945 for å bringe huset tilbake til sin opprinnelige stand etter krigsårene 1940–45. I denne perioden hadde okkupasjonsmakten overtatt klubbhuset og brukt det som lager. Takket være et stort arbeide av formannen Erling Berg og hans styre lyktes det å få de nødvendige midler slik at klubbhuset kunne bringes tilbake til sin opprinnelige standard.

Høsten 1965 skjedde imidlertid et dramatisk møte og til det som senere skulle skje. Da innkalte styret rådet til et møte i klubbens lokaler der en representant fra Oslo Byplankontor skulle fortelle om de planlagte utvidelser av havneanlegget i Oslo. Under dette møtet ble det bl.a. lagt frem en oversikt som i korte trekk gikk ut på at det i løpet av noen år ville bli en utvidelse av havneanlegget i Oslo som også ville omfatte klubbens eiendom.

Så på nytt – den femte gangen – måtte klubbens styre innse den kjensgjerning at nytt klubbhus måtte bygges.

I 1967 ble det derfor nedsatt en komitè bestående av Vidar Bergersen, Erling Berg, Erling Elgaen og Aage Bjørnstad som fikk i oppdrag å innlede forhandlinger med Oslo Kommune. Under de møter som da fulgte ble flere forslag drøftet bl.a. flytting av klubbhuset til Myren. Av den grunn overtok også Oslo Kommune ved Havnevesenet eiendomsretten til nevnte areal. Forhandlingskomiteens mandat var at klubben bare kunne akseptere et fullt ferdig klubbhus med nøkkelen i døren. Senere ble Arne Stoltenberg, Helge Badendyck, Ole Raadim, Ivar Glomstein innvalgt i komiteen. Forhandlingene gikk imidlertid tregt da kommunen ikke viste særlig vilje til å løse de økonomiske problemer i forbindelse med et nytt hus.

I 1971 ønsket imidlertid Oslo Havnevesen at klubben skulle legge frem et forslag for et eventuelt nytt klubbhus.

Det ble da i tillegg til forhandlingskomiteen valgt en byggekomitè bestående av Arne Davidsen, Torbjørn Ouren, Arild Rekdal, Ivar Glomstein og Gustav Stoltenberg.

Denne komitè inngikk et samarbeide med Havnevesenet ved at en arki-

tekt skulle utarbeide et forslag med bakgrunn i at huset skulle leveres fullt ferdig og som tidligere nevnt med nøkkel i døren.

Med dette sto saken stille inntil 1977 da det fra kommunens side var ønsket fortgang i saken. De tidligere oppnevnte komiteer ble da oppløst og nye medlemmer valgt.

Forhandlingskomiteen:
Olav Hermann Jacobsen
Ole Raadim
Torbjørn Ouren
Arild Rekdal

Byggekomiteen:
Arild Rekdal
Gustav Stoltenberg
Erik Fjøsne
Berit Treider

Da klubben i mellomtiden hadde åpnet sine dører for kvinnelige roere innså man snart at det forslag som var utarbeidet i samarbeide med Havnevesenet ikke kunne brukes.

Byggekomiteen tok da kontakt med arkitekt Karel Stork som utarbeidet et forslag til nytt klubbhus. Dette ble godkjent av generalforsamlingen i 1978. Forhandlingskomiteen innledet med dette lange og harde forhandlinger med kommunen vedrørende tomtespørsmål og oppgjørssiden.

I 1979 ble det innsendt byggemelding for det nye klubbhuset som imidlertid møtte sterk motstand i kommunens etater samt lokalmiljøet. Ankepunktet fra lokalmiljøet var at hvis ikke klubben ble flyttet hindret man en utbygging av Oslo havneanlegg. Ankepunktet fra kommunen var bl.a. at de ikke kunne fremskaffe en egnet tomt passende til bygget. Under tiden frem til 1981 fikk vi tilbakevist all motstand etter mange forhandlinger.

Skjøtet på Myren ble overlevert klubben i slutten av 1981 og samtidig ble man enige om oppgjøret for nye og gammel tomt samt erstatning for det gamle klubbhuset. Total pris for huset ble kr. 3 millioner samt at vi mottok et rente- og avdragsfritt lån på kr. 2 450 000,-. Makeskifteoppgjøret for ny og gammel tomt ga oss ytterligere kr. 300 000,-.

Høsten 1981 ble det sendt ut anbudsinnbydelse samtidig som grunnarbeidet tok til. Etter innhentet anbud fikk Høyer Ellefsen A/S hovedentreprisen og byggingen begynte påsken 1982. Kranselag ble holdt den 21. desember samme år.

Grunnflaten er på 1001 m² med bl.a. 2 båthaller på henholdsvis 220 m² og 264 m². Det ene vil bli brukt som trimrom i vinterhalvåret. I etg. inne-

holder dessuten robasseng, badstue, garderober etc. I II etg. som er på 365 m², finner man bl.a. vaktmesterleilighet på 80 m² samt klubbrom og kjøkken. Total kostnadsramme ble beregnet til kr. 5.5 millioner. Eventuelle overskridelser vil bli søkt dekket gjennom statlige midler.

I skrivende stund er vi allerede kommet et stykke inn i jubileumsåret. Byggekomiteens formann Arild Rekdal hadde derfor lagt opp en utmerket plan for det dugnadsarbeide som var nødvendig å utføre av klubbens medlemmer for at omkostningsnivået skulle holdes, og at huset skulle bli ferdig etter de foreliggende planer. Dette slo også til slik at den offisielle åpning kunne skje den 8. mai 1983.

Når jeg nå slutter av disse betraktninger vedrørende våre klubbhus er det med et sterkt ønske om at vi i forbindelse med vårt nye hus kan gjenta det som ble uttalt i 1896:

«Det er med Fornøielse man kan konstatere at Klubbens nye Eiendom har vist seg særlig skikket, og har saavidt vides vundet Medlemmernes fulde Tilfredshet».

Arne Thire

Junior åtter 1933.

Larsson, Falch, Burum, Berg, Bjørkmann, Hjelde, Ødegaard, Fjeld og cox Thorud.

Ormsund Roklubs Aldermannliga

Femtiårsberetningen forteller om at Aldermannligaen ble stiftet på et møte av eldre medlemmer den 5. november 1923, og har således i år 60 års jubileum.

Ligaens første styre besto av herrene Rolf Magnell, Gottlieb Larsen og Moeser Christensen. Ligaens første lover var etter dagens oppfatning svært høytidelige og allerede på klubbens første generalforsamling etter stiftelsen, fremkom adskillig kritikk over den «eksklusive form» denne nye del av klubben hadde fått.

Meget er forandret når det gjelder lover og regler i Aldermannligaen, men fra dens stiftelse og frem til idag har formålet vært å verne om Ormsund Roklub og være klubben til hjelp og støtte. Ligaen har ikke noen andel i klubbens styre, men ved siden av de nevnte formål i klubbens interesse, skal den ivareta de eldres interesser og arbeide for å holde de gamle medlemmer i klubben. Dette skjer ved medlemsmøter 3–4 ganger i året, og disse gir Ligaen anledning til å orientere medlemmene om hovedklubbens styre og stell.

I alle år frem til de siste, har økonomien vært en vanskelig sak for O.R.K. Da har det mange ganger vært godt å ha de gamle medlemmer til å tre støttende til med bidrag og andre gaver. Gjennom årene har det vært en rekke medlemmer som ved hjelp av en personlig god økonomi, har kunnet støtte klubben. På dette felt har Ligaen enkelte år vært den viktigste hjelper, når nytt materiell skulle skaffes, eller det måtte skytes til for å dekke klubbens drift.

Bortsett fra en periode omkring 1978–81 har Ligaen alltid hatt en fast garde som søker til møtene, og som viser interesse for sin gamle klubb. Ved utgangen av 1981 kom man igjen igang med faste møter, og nå finnes det en rekke medlemmer som med forventning ser fram til Ligaens medlemsmøter. De siste møter har vært lagt til Ulvøyas velhus, hvor man har meget hyggelige lokaler. Allikevel ser vi jo nå fram til å møtes i klubbens nye hus, hvor Ligaens første møte vil bli holdt i august–september 1983.

O.R.K.'s medlemmer foreslås etter Ligaens lover opptatt når alder og interessert arbeide for klubben tilsier dette.

I april 1983 har Ligaen 63 medlemmer

Styret i jubileumsåret består av:

Aldermann	Knut Berg
Visealdermann	Olav Herman Jacobsen
Seremonimester	Arne Thire
Rådskriver	Johan Røtjer

Junior åtter 1934.

Hamborg, Kaare, Thoresen, Arnesen, Rønning, Borgersen, Ødegaard, Fjeld og cox Elgaaen.

Vi ser på årene 1933–1942

I jubileumsboken ved klubbens femtiårsjubileum startet avsnittet om rosesongen slik:

«Jubileumssesongen 1933 begynte riktig livlig. Ikke mindre enn 24 mann var gått i trening».

Dessverre skulle det bli mange skuffelser etterhvert, og faktisk var dette innledningen til bortimot 10 år med svake resultater på regattabanen. Årene fra 1933 og frem til klubben ble okkupert av NS/tyskerne i 1942, er vel kanskje klubbens magreste tid for såvel konkurranseroingen som for klubbens økonomi i hele klubbens historie. Ett lyspunkt var det imidlertid – og dette var historisk, for den 31. august 1934 kunne klubben innvie sitt – etter datidens forhold – meget flotte klubbhus. Det hadde jo lenge vært et håp at dette hus skulle stå ferdig til jubileumsåret 1933, men det var også den gang mange båer i sjøen, og huset kunne først påbegynnes i 1934 – med det første spatak den 29. januar dette år. Man skulle jo tro at dette nye, fine huset skulle skape ekstra entusiasme på alle områder, men det gikk ikke slik. Jeg siterer fra årbok 1935, hvor det i styrets betraktninger for 1934 slås fast at det ikke har vært noe særlig godt år.

«Meget av skylden herfor tror vi kan tilskrives jubileumsår og byggesak, som begge i høy grad har bundet klubbens evner og krefter i en årrekke, og som vi ennå strever med efterdønningene av».

Den sportslige ære for 1934 tok vår junioråtter seg av, idet den gikk hen og ble junior-norgesmester i åtter og laget vant også senere regattaer dette år.

Hvert år i den periode som det her berettes om hadde selvsagt glade baderoere, som med småturer til Ulvøya og andre nære steder gledet seg over hyggelige kvelder og godt kameratskap. I helgene – d.v.s. fra lørdag ca. kl. 14 til søndag kveld – dro man på «langturer» utover vestsiden av Nesoddlandet, hvor det gjerne var dans på bryggene på lørdagskveldene, og her deltok de velklede Ormsundroere med hvite bukser og blå blazere med stort hell, ofte så stort hell at det var fare for juling fra de fastboende unge menn.

Året 1935 ble en gjentakelse av de siste år, svak innsats på regattabanen og dårlig økonomi. Dette år var det et seniorlag i åtter som var borte og luktet på et norgesmesterskap, men dessverre – vi ble slått i Horten, men fikk samme tid som vinneren – så det var vel ikke mange centimeter som skilte, sier rosjeften i sin rapport dette år. Hvert år ble det også holdt klubbmesterskap i terrengløp og i langrenn. Beretningen kan ellers fortelle om regelmessige medlemsmøter 2–3 ganger i året og generalforsamlingen var alltid meget godt besøkt, selv om aktiviteten i klubben gjennom året var mere laber.

Året 1936 kunne heller ikke fortelle om bragder. Typisk for den periode vi her er inne i, sies det i styrets betraktninger: «Det år som denne beretning omfatter, gir resultatmessig dessverre ingen særlig anledning til begeistringsutbrudd, hverken når det gjelder selve roingen eller hva finansene angår».

Med andre ord – ingen ting å rope hurra for. I en kort beretning med episoder fra Horten, finner vi imidlertid at roerlivet har andre sider enn triste nederlag. Det berettes om kamp om kvinnens gunst på premieutdelingen, og på dette felt gjorde de tilstedeværende O.R.K.-gutter det godt.

I 1937 var det en tydelig bedring når det gjaldt klubbens økonomi, kan vi se av styrets betraktninger for året, mens det heller ikke dette år var noen store seire å vinne. Det var imidlertid nå mere optimisme å merke, også når det gjaldt roingen, og man så lyst på nærmeste års muligheter.

Dessverre ga ikke optimismen de gode resultater som man hadde øynet for 1938.

«Det forløpne år innbyr ikke til nogen særlig jubel, hverken over de resultater som er oppnådd eller den aktivitet som er utfoldet i klubben», sies det i styrets beretning.

I styrets beretning for 1939 konkluderes det med at de senere år ikke har vært preget av store resultater eller lys optimisme. Det slås fast at årene mest har budt på klagesang over liten interesse, dårlig tilslutning og sportslig misère.

Så kom da det første krigsåret, som selvsagt heller ikke kunne skaffe frem optimisme. Ingen visste hvorledes det ville gå med regattaer eller annet klubbbliv. På forsommeren var det stor aktivitet i klubben. De usikre forhold bragte mange medlemmer til klubbhuset – to søndager var det således over 50 mann på vannet. Men de som gikk inn for trening, var usikre, og det ble ingen entusiasme over treningen. Etter kretsmesterskapet gikk etterhvert de forskjellige lag i oppløsning og livet i klubben ble ubetydelig.

Året 1941 var selvfølgelig preget av at krigen var kommet til vårt land, og noen særlig aktivitet i klubben ble det ikke. Man ventet stadig på at NS og tyskerne skulle gripe inn og den 18. januar 1942 ble den triste dag i klubbens historie. Da overleverte styret klubbens aktiva til NS.

Dessverre, beretningen har ikke kunnet fortelle om en klubb i utvikling i den omhandlede periode. Vi er derfor meget glad over at situasjonen idag – i det år som klubben fyller 100 år – er en helt annen – med nytt klubbhus etter 50 år i det hus som det berettes om først i denne artikkel – et rent eventyrhus, og hertil mange topp-roere og god tilgang på gutter som kan overta, når de som idag er på topp, gir seg.

Knut Berg

Krigstiden og det økonomiske oppgjøret

Den tristeste dagen i klubbens historie er vel antakelig 18. januar 1942. Da måtte det sittende styre overlevere klubbhuset og båtene til nazistene.

Som følge av dette meldte de aller fleste på noen få nær seg ut av klubben.

I 1943 tok tyskerne båthallen til verksted og klubblokalene til kontor og spiserom m.m.

De fleste båtene ble plassert i skur på Sjursøya og noen i Norske Studenter Roklub og Christiania Roklub.

Ved tyskernes kapitulasjon i 1945 kunne vårt styre fra 1941 igjen tre i funksjon.

Det sittende styre fikk imidlertid ikke komme i gang med tilbakeføring i ordnede formål da engelskmennene ville bruke klubbhuset til de samme formål som tyskerne.

Etter mange purringer og en iherdig innsats av formannen som ble valgt på generalforsamlingen høsten 1945 lyktes det gjennom daværende statsråd Hauge i Forsvarsdepartementet den 21. februar 1946 å få frigjort eiendommen, men først 15. april s.å. kom den virkelig på våre hender. Da hadde «Direktoratet for fiendtlig eiendom» fjernet maskiner og utstyr fra båthuset.

Nå først begynte, med medlemmenes hjelp et møysommelig og slitsomt areide med å få hus og omgivelsene i brukbar stand. Båthuset var i en meget dårlig forfatning. Elektrisitetsanlegget måtte legges om, sanitæranlegget måtte repareres, og selvfølgelig måtte huset pusses opp med maling.

Den 12. mai 1946 kunne man åpne klubben igjen for medlemmene, selvom mange arbeider som var påkrevet ennå ikke var satt i gang.

Båtene var hentet. De var imidlertid i en slett forfatning på grunn av uforsvarlig transport og lagring.

Utgiftene med å få båthuset i brukbar stand ble kalkulert til kr. 22000,- og erstatningskrav ble fremmet overfor «Krigsskadetrygden».

Klubbens økonomiske tilstand var meget dårlig og styret ved formannen, Erling Berg nedla et energisk og dyktig arbeide for å få et snarlig oppgjør fra myndighetene.

Sluttresultatet ble:

Fortyskernes rekvirering av båthuset	kr. 21 539,30
For engelskmennenes rekvirering av båthuset	kr. 10 283,49
Forskade på båter og løsøre	kr. 18 893,-

Etter datidens målestokk et godt resultat.

Som en sidebemerkning kan nevnes at tyskerne installerte fyringsanlegg i båthuset som vi fikk gratis i tillegg til erstatningsbeløpene.

Erling Elgaaen

cox Elgaaen.

Årene 1943–1956

Klubbens første generalforsamling etter krigen fant sted 29. nov. 1945. Ved tyskernes kapitulasjon overtok det gamle idrettsforbundet igjen administrasjonen av landets idrett. Etter dets oppfordring trådte også klubbens styre fra 1941 i funksjon. Det gikk imidlertid lang tid før klubben fikk full styring i sitt eget hus. Dette var faktisk ikke helt klart før den 15. april 1946. Det styret som tok fatt igjen i 1945, avsluttet sin rapport for året slik:

«Det er mange og tunge oppgaver det nye styre står overfor når det overtar eiendommen igjen, og uten medlemmenes hjelp vil det vanskelig kunne makte oppgaven».

Båthus og båter var i en elendig forfatning. Medlemmene ble så langt som mulig aktivisert, og enkelte var jo rene spesialister på det de tok seg av, men dessverre var ikke innsatsen fra klubben som helhet så helhjertet og stor som ønskelig kunne vært. Det ble de få som gjorde innsatsen for de mange. Under slike forhold kunne man ikke vente noen stor innsats på regattabanen heller. Båter i elendig forfatning og liten tilgang på mannskåper gir ikke de store resultater. Årene 1945 og 1946 ble derfor noen av de tyngste i klubbens historie.

Av styrets beretning for året 1947 gikk det frem at styret nå mente at den dypeste bølgedal så ut til å være passert. Styret så en lysning, sa det i beretningen, og det skulle senere vise seg at optimismen ikke var ubegrunnet. Generalforsamlingen i 1947 måtte imidlertid først bli en lang historie. På dagsordenen den gang sto også lovendringer, men da det hele hadde gått litt tregt, måtte det innkalles til fortsettelse av generalforsamlingen. Dette ble gjort, men til den først innkallte fortsettelse var

tilslutningen så liten at ennå en ny fortsettelse måtte innkalles. Denne gang lyktes det å avslutte behandlingen av de nye forslag, og endel endringer ble foretatt i lovene. Et meget hyggelig og populært innslag på denne generalforsamlingen var at Andreas Wohl enstemmig ble valgt inn som klubbens æresmedlem. En meget velfortjent ære, etter mange, mange års innsats og gavmildhet overfor klubben.

Den ventede lysning kom i 1948. Klubbens lag begynte å vise tenner på regattabanen, men økonomien var det ennå heller dårlig med. Det var en junior-åtter som i 1948 gjorde seg spesielt bemerket, og så kom 1949 med en delvis ny junior-åtter, som kunne skilte med hele 7 seire i sin klasse. Andre lag viste også gode takter, og det ble igjen sporet optimisme. Dessverre fortsatte ikke fremgangen på regattabanen, og hertil viste medlemmene stor likegyldighet når det gjaldt innbetaling av kontingenten. Klubben kom inn i en periode som faktisk varte helt ut året 1956, hvor det nok var bra tilgang på nye medlemmer, og det var til sine tider ganske mye liv i baderingen, men noen aktiv innsats på regattabanen var det ikke, og det sto stadig dårlig til med økonomien. I denne tid fikk klubben en god støtte på dette felt fra aldermannligaen, som så mange ganger tidligere.

En konklusjon for årene fra krigens slutt frem til året 1957 må bli at en rekke gode medlemmer sloss for å få klubben inn i riktig rytme i håpet om at Ormsund igjen skulle bli en av landets ledende klubber, uten at den store fremgangen kom da, men andre tider for klubben har heldigvis kommet.

Knut Berg

Perioden 10/4-1957-28/4-1966

Hva er det som springer en i øynene når man blar gjennom årbøkene for en periode. Det tør jeg ikke si for sikkert, når jeg nå tar fatt på den periode jeg hadde gleden av å sitte som formann. Det hadde vært en noe passiv periode rent sportslig noen år, men det er jo ikke noe nytt at det går opp og ned fra år til år. Dog – klubben eksisterte jo, og «så lenge det er liv, er det håp» som det med optimistisk pågangsmot ble sagt i styrets beretning for 1957.

Hva er det viktigste ved en roklubb?

Et dumt spørsmål. Tja – medlemmer selvfølgelig vil vel de fleste om ikke alle svare. – Nå er jo medlemmer to slag – aktive og passive, skjønt de burde vel helst deles inn i trenende mannskaper og de andre. Virksomheten i en roklubb er preget av de spesielle forhold som kjennetegner en roklubb. Der behøves et klubbhus eller båthus og der trenges båtmateriell. Dette stiller store krav til vedlikehold, og her kommer «de andre» i høy grad inn, mens det for de trenende mannskaper naturlig nok må konsentreres om selve treningen, skjønt det for enkelte «ildsjeler» også kan være like meget «både og» som «enten eller».

Båtstatistikken forteller at båtene i 1957 begynte å dra på årene. Den nyeste var dobbeltsculler fra 1956, en firer og en åtter fra 1950, en firer innrigger og en sculler klink fra 1948 og ellers femten tilbake til 1917.

Rosesongen 1957 åpnet med kretsskapproingen, hvor vi møtte med begynner innrigger og firer utrigger begynner og vant begge.

Med vekslende hell var vi med i 8 regattaer med 12 starter som ga oss 6 seire ialt, hvorav 5 i firer utrigger og 1 i firer innrigger. Sistnevnte besto av Rolf R. Jansen, Tor Baastad, Egil Høydahl, Tore Strøm, mens firer begynner utrygger med de 5 seire besto av Aasmund Ambe, Kåre Elling-

sen, Jan Talberg, og Tore Berntzen. Cox for begge lag var Erling Elgaaen. Betegnende nok satt 5 i styret på trenende lag. Trenende mannskaper gjennom sesongen var 18.

Tradisjon – tradisjon. Kanskje et belastet ord idag. Skjønt jeg har fått følelsen av at jeg ikke er alene om å tillegge den en viss for ikke å se en stor betydning.

Som rimelig er ble sesongen 1958 preget av klubbens 75 årsjubileum. Allerede 9. januar startet innendørstreningen under ledelse av Ove Roald Moe fra fylkesidrettsnemnda i Oslo. Til å begynne med 2 ganger i uken, 14 dager senere øket til 3 ganger pr. uke.

I generalforsamlingen 29/11-1957 kom noen – uten forkleinelse for de øvrige styremedlemmer – med i styret som ved sin fortsatte virksomhet i flere år bidro til å bygge opp en fastere organisert roklubb både administrativt og idrettslig. Først vil jeg nevne Egil Kopperud som rosjeff og Eivind Karlsen som sekretær og ikke å forglemme hussjef Jens Næss som i flere år var mannen som gjorde det med huset som skulle gjøres.

I løpet av 1958 kom så inn i klubben en mann som gjorde seg mer og mer uunnværlig VIGGO WINTHER, som begynte som instruktør.

Drevet av ønsket om å vise at vi fremdeles var en roklubb deltok vi med alt vi hadde av båtmateriell i samtlige kapproinger ialt 11, med 36 starter, men dessverre ga det bare 3 seire i firer begynner. Vi hadde full bruk for å trøste oss med ordtaket «Det viktigste er ikke å vinne men å delta».

Takket være offervillighet fra flere medlemmer fikk vår firer en takk for innsatsen ved en tur til etterårskapproingene på Bagsværd Sø – et populært tiltak selv om heller ikke dette brakte noen seier.

Unevnt bør heller ikke vår jubileumskapproing være. Denne gikk av stabelen under ledelse av regattakomiteens formann Anton Johansen, som stillet sin mangeårige erfaring fra Hortenskapproingene til vår disposisjon. Regattaen gikk på Kjørboanen, og de som var med vil være enig om at verre regnvær har de ikke opplevet.

Med henblikk på rekrutteringen innførte klubben konkurranse mellom sognets to skoler Nordstrand og Holtet, hvor førstnevnte trakk seieren iland.

Jubileumsåret kalte på ekstra festivitas ved åpningen av rosesongen ved Roforbundets formann, Gunnar Schiøll, hvis far hadde rodd på Ormsundslag ved århundreskiftet, ifølge formannens åpningstale. – På Palassteateret kunne filmavisens versjon av begivenheten sees hver dag i den etterfølgende uke.

Det ble holdt flere møter for medlemmene i sesongen. Allerede i februar ble holdt et godt besøkt medlemsmøte med fremvisning av filmen om skoleskibsracet Torqay – Lisboa. Senere hadde vi havnesjef Jacobsen som vår gjest ved et møte 21. mai, hvor han orienterte oss om Oslo havn, om merker etc., og samtidig – og det er ganske artig å merke seg i dag – trøstet oss med at vår fraflytting ikke var så aktuell som vi hittil fryktet.

Tradisjonen tro ble der holdt 17. maifest med stor oppslutning og god stemning.

Om St. Hansfesten het det i den lokale presse «Nordstrand Blad»:

«Olav Tryggvason gikk St. Hansaften i land ved roklubben.

Ormsund Roklub feiret også i år sin tradisjonelle, og Olav Tryggvason med stort følge av hærmenn gjorde strandhugg til tonene fra en gjalvende lur.

Klubbens unge friske roere kunne ikke stå seg mot overmakten, og ble behørig overmannet og under livlig applaus og mange tilrop fra Almue behørig døpt.

Etter ordre fra Kongen ble dåpen avsluttet med springmarsj og stup ut i det våte element, og at den siste hadde så stort hastverk at han løp med dåpsfatet over hodet, gjorde forestillingen enda mer populær.

Etterpå ble det vanlig St. Hansfestfeiring med bål og dans.»

Klimaks i jubileumsåret var selve jubileumsfesten som ble holdt på Hotel Bristol 2nen etasje den 4. oktober. I spissen for arrangemetnet sto Aldermannligaen ved festkomiteen Cai Tetzlaff, Johan Røtjer, Erling Steenersen og Hans Engh-Arnesen.

Etter selve jubileumsfesten med taler etc. ble han man pr. buss forflyttet til klubbhuset hvor festen ble fortsatt ut i de små timer.

Omtalen overlater vi til en av gjestene gjengitt i Norges Roforbunds medlemsblad «ROING»:

Fra «ROING»s oktobernummer har vi tillatt oss å sakse nedenstående humørfylte beretning:

Alt tidlig på kvelden gikk det som en løpeild gjennom byens gater at store ting var i gjære. Kjole- og smokingkledde roere av alle aldersklasser var observert på vei inn i Bristols eksklusive haller, og da Bærums-Lyche ble iaktatt uten overall, men tvert imot elegant og ulastelig antrukket i kjole/hvitt, var det klart for alle at årets storbegivenhet i roverdenen gikk av stabelen.

Og folket hadde rett i sine antakelser, en av de «tre store», Ormsund, kunne denne dag se tilbake på 75 års virke for den edle rosports fremgang, og i dyp ærbødighet steg unge og gamle inn i salen for å hylle jubilanten. De eldste med fare for å snuble i skjegget og med brystet fullt av ordener som kunne få en general til å blekne av misunnelse, de yngste trakk nervøst i pappas smoking og forsøkte å virke hjemmevant i hotellets eksklusive omgivelser.

Det var ikke mer enn naturlig at de kommunale myndigheter med byens ordfører i spissen beæret selskapet med sitt nærvær, og denne ene som syntes det var pussig at ordføreren hadde tid til å komme, ble fullstendig overbevist da ordføreren i sin tale bekjentgjorde sitt fetterskap med Hannibal Feght. Videre røpet han Feghts treningsprogram og grunnlaget for at han tross sin høye alder ser ut som og tåler anstrengelser som en tyve-åring. Det er senere meddelt en stor etterspørsel etter romaskiner og vannverket kan melde om økt forbruk av kaldt vann mellom 7 og 8 om morgenen.

På grunn av at talernes rekke overskred antall tilstedeværende, ble det besluttet å la 70 pst. vente med sine fremføringer til forsamlingen ankom til det offisielle «nachspiel» i klubbens lokaler ved Bekkelaget. Pus-sig nok gikk den fire timer lange middagen hurtig unna og ingen sovnet under talene. Formannens tale virket faktisk oppkvikkende og interessant og han tvang forsamlingen til å følge med gjennom klubbens levetid. Representantene for kommunen var hyggelig gubber og de kvitterte for innbydelsen ved å love at klubben skulle få beholde sin nåværende plass i havnebassenget i hvert fall de første 14 dagene.

Under middagen ble det delt ut 5 fortjenestmedaljer, de fortjenstfulle

var følgende: Rolf Magnell, Gottlieb Larssen, Erling Berg, Carl Mølbach Nielsen og Erling Elgaaen.

Etter middagen benket selskapet seg over i to sporveisbusser som tok raskeste vei til Bekkelaget, her ventet kaffen, og etter den første supen fortsatte man med talene. Etter den tredje runden med taler, begynte manglende kondisjon hos deltakerne å gjøre seg gjeldende og i stedet ble samtalerne fortsatt rundt småborder, hvor lungekapasiteten ikke ble ut-satt for samme på kjenning, da man nå bare skulle nå de omkringsit-tende. Man ble likevel med jevne mellomrom avbrutt av enkelte som hadde tatt seg opp igjen eller ved hjelp av «doping» hadde fått fornyet energi.

Jubileumsfesten som for deltakerne vil bli et minne for livet, hadde bare en svakhet, det svake kjønn hadde kun tre representanter til stede, og selv om disse gjorde en beundringsverdig innsats, kunne de ikke nå alle som ville gjøre dem sin oppvartning.

Morgensolens matte stråler skinte over landskapet da bladets med-arbeider konsentrerte all sin tekniske innsikt for å finne nøkkelhullet hjemme.

1959 ble en noe stille periode. Et nytt trekk av året var dåp av en ny uttrigger som takket være ligaens generøse innsats ble anskaffet sist høst. Den fikk navnet Ola til ære for vår kjære Olaf Bjørnstad. Av med-lemsmøte ble det bare et par – 12. juni med fremvisning av dr. Fuchs ferd over Sydpolen og i slutten av oktober med foredrag av idrettslegen dr. Tvedt om trening.

Også i år har vi hatt deltagere i kurs, likesom flere av styremedlem-mene har deltatt i årets regattaer som funksjonærer, kampdommere o.l. De eldre medlemmer vil vel trekke et gjenkjennelsens sukk når jeg nevner at Hjørnet på verandaen ble heist opp i flukt med huset. Dette ble gratis utført av dipl.ing. Kaare Backer. Også andre vedlikeholdsarbeider ble utført av arbeidsvillige medlemmer.

Klubben deltok i 7 kapproinger og fikk 5 seirer.

Etter et par regattaer med beskjedne 2nen og 3dje plasser, lyktes vi Norgesmesterskapet i Horten i toer junior uten styrmann hvor vi fikk vårt første Norgesmesterskap på 10 år. De guttene som skaffet klubben denne seier var Bjørn Egeberg og Odd Kolsrud.

Hele vinteren hadde vintertreningen gått for fullt på Nedre Bekkelaget skole med ca. 20 gutter og instruktør stillet gratis av Oslo Idrettskrets. Det begynner å gli. Tross en regnfull sommer plasserte sesongen oss i toppen med 17 seire på 44 starter i 10 regattaer, hvorav 3 *Norgesmesterskap*. – Vi må helt tilbake til 1915 for å finne det samme resultat, sier rosjefen Kopperud stolt.

Sesongens siste regatta var *Jonsvannsregattaen 4. september*. Jeg gir ordet til rosjefen Kopperud:

«Noen søndager før traff jeg på Gjervan fra Trondhjems Roklub og lovet å komme oppover til regattaen. Vi i Ormsund agiterte blant andre Østlandsklubber og resultatet ble at N.S.R. dro oppover med sin sterke ungdomsfirer og Ormsund overtok laglederstillingen for Tønsberg som sendte sitt flotte ungdomslag. Båter stillet trønderne til disposisjon . . . Regattadagen ble flott, strålende sol og sist, men ikke minst det ble den største rokonkurranse hittil nordenfor Dovre. For første gang i historien gikk det et outriggerløp som konkurranse i Trondheim og i dette deltok vi. Sundsvall Roddklubb fra Sverige stilte opp, så det ble et internasjonalt stevne. Vi fikk en flott presse dagen etter.

«Roregattaen ble dominert av gjestene. Pokalen til Ormsund Roklub.»

«Ormsund var overlegen når det gjaldt seirene, men om de neste plassene var det kamp.»

Det ble døpt en ny sciff skjenket av et av klubbens eldre medlemmer. Formannen lot seg henrive til følgende rim ved åpningen:

Jeg døper dig med navnet «Orm»
snart løper på pokalene du storm
så det kan meldes hjem at Ormsunds båter
står det sølv bak
med hilsen til dere hjemme (og til Calle Mølbach).

Dette ble bekreftet allerede ved «kretsen» hvor Winther reddet vår eneste seier med den samme «Orm».

1961. For å oppmuntre guttene fant vi på å markere våre seire med små Ormsundflagg på seiersmasten, med 20 i 1981 hvorav 2 juniormester Norges – sådanne, og 44 starter i 10 regattaer. Fra denne sesong gjorde et navn seg mer og mer gjeldende . . . før omtalte Viggo Winther,

fra 1958 og utover som instruktør, noen år som materialsjef og fra 1965 som rosjef.

Det ble tydelig at det var de små båttypen som var vårt område. I «kretsen» stilte vi med 7 lag: begynner innrigger, junior do, junior firer, singel sculler senior og begynner åtter. Som rosjefen sa «vi skulle latt åtteren være hjemme». Toer u/ ga oss en seier, likeledes junior innrigger.

I Bagsværd fikk guttene prøve seg i junior innrigger og vant.

Kjørbo og Drammen h.h.v. 20. og 27. august var to fine regattaer. Guttene var i fin form. I Kjørboregattaen deltok ialt 22 klubber. Christiania ble beste klubb 1 poeng foran Ormsund.

Om *Drammen* skriver rosjefen: «En flott dag i Drammen med sol og varme. Flotte race og 3 seire til Ormsund. Det ble innrigger begynner, Junior firer og innrigger junior.

I *Nordisk Mesterskap i roing* som ble holdt på Bagsværd Sø ved København fikk Ormsund æren av å representere Norge i firer uten styrmann. Til tross for at den norske troppen besto av 32 roere, måtte nordmennene ta til takke med en seier ved Kråkenes-brødrene.

Etter god innsats av juniorfireren i årets regattaer ble det bestemt at den skulle delta i Jonsvannsregattaen. Klubben hadde to pokaler å forsvare, og guttene ville prøve å få revansje over «skøytelaget», som de var blitt slått av i N.M.

På bakgrunn av vårt initiativ for deltagelse i Jonsvannsregattaen gjengir vi «Ulrik»s følgende avsnitt:

«Regattaen hadde samlet relativt stor deltagelse fra Østlandet. Drammen møtte med kongepokalvinnerne i innrigger, N.S.R. stilte med Norgesmesterne i senior- og juniorfirer, Bærum med sin gode lettvekt og Ormsund ved sin juniorfirer. Regattaen bød på mange spennende oppgjør, og det ble en relativt jevn fordeling av medaljene. Skal man trekke frem et enkelt lag, må det være «skøytelaget» fra Trondheim som dokumenterte sin styrke i innrigger ved å vinne 2 løp.»

På vanlig måte er avslutningen blitt markert ved klubbkapproing med tillegg av SKOLEKAPPROING som ble vunnet av Nordstrand høyere skole.

Nevnes bør vel også at det for første gang ble holdt «juletefest».

Årets turantall var det største i klubbens historie. 3265.

Som nytt av året ble det valgt egen instruktør for årets ungdomsroere Arild Rekdal.

1962

Bare få uker etter bryggesjau kom vintertreningen igang. Etter møte med vår instruktør Viggo Winther ble routvalget enig om å følge det av Norges Roforbunds treningsutvalg oppsatte opplegg for vintertrening. Allerede fra først i oktober 1961 så treningstabellen slik ut: Mandag – gymnastikk, tirsdag – løpetrening, torsdag – gymnastikk, søndag – skogsturer (som da sneen kom ble fortsatt med skiturer). I roerlangrennet 11/3. hadde vi med 12 mann.

Det kan være artig å notere et nytt medlem i Yngres avdeling *Frank Hansen*.

I styrets beretning vil det naturlig nok dreie seg om klubbens liv i den forløpne periode, mens fagsjefenes beretninger går i detalj på deres spesialfelt. Hele veien er det spørsmål om hva vi vil og hva vi har råd til.

Båtdåp – tradisjonelt – en firer innrigger og firer uten styrmann. Førstnevnte ble døpt «Reidar Dahl» og var en gave fra hans enke, Fireren fikk navnet «Ligaen».

Det ville virke affektert om vi unnlot å nevne at vi dette år ble eier av en gammel, men fullt brukbar lastebil for transport både av båter og mannskap, og derved kunne konsentrere oss mer om å bygge opp vår flåte.

For første gang deltok vi i den internasjonale Føraarsregatta i København 2.-3. juni. Vi startet med to lag, junior firer og senior uten styrmann. Dessverre havnet vi bakerst i begge løp.

Vår firer uten skulle imidlertid hevde seg bra resten av sesongen. Ialt 10 seire av 17, hvorav den første N.M. seniorseier på 29 år. Det er artig å merke seg at ungdom firer ble kretsmeister på Årungen. Dette var Frank Hansens debut på regattabanen.

Sesongen ble avsluttet med Jonsvannsregattaen hvor førnevnte seniorfirer seiret med en båtspiss. Med adskillig margin vant samme lag «pokalløpet».

Skolekapproingen ble holdt mellom Nordstrand og Holtet høyere skoler og gikk denne gang til Holtet.

1963

Denne sesongen skilte seg fra den foregående ved at det var de unge som sto for seirene nemlig 23 seire av 51 starter. Takket være vår lastebil populært kalt «David» etter et medlem ved hvis hjelp vi hadde kunnet gjennomføre et røverkjøp forrige år, satset vi ganske sterkt men vesentlig i ungdom som junior toer med Torbjørn Ouren og Harald Olsen cox Arild Stoltenberg. Videre i begynner firer med Leif Olsen, Bjørn Olsen, Frank Hansen, Harald Malthe cox Arild Stoltenberg, Begynner firer tegnet seg for 7 seire. Firer ungdom med Jon Lerskau, Øivind Hansen, Øivind Wang, Niels Hernæs, cox Arild Rekdal for 6. Nytt av året var ungdomsregatta over 500 meter i Strømstad 18.8. hvor vi deltok med 4 lag og vant samtlige. Det var beg. sculler Torbjørn Ouren, ungd.toer m/ Øivind Wang, Niels Hernæs cox Ole G. Gjefle, Firer beg. som før, Beg. toer m/ Frank Hansen, Harald Malthe, cox Arild Stoltenberg.

Tradisjonelt ble sesongen avsluttet med Jonsvannsregattaen hvor seniorlaget med en noe utrent Bjørn Fiske istedenfor Øivind Hvattum ble slått ut mens det førsnevnte begynnerlag brakte sølv med hjem.

Båtparken var blitt fornyet med en ny firer m/ og en toer m/.

1964 varter opp med 50 starter og 17 seire.

Junior NM i Bergen ga oss 3 mesterskap.

Drammen 30/8.

Vi mønstret også denne gang full styrke til Drammenskapproingen Drammenselven vist seg dette år fra sin verste side, og regattaen måtte dessverre etter flere havarier avbrytes vel halvveis. En etter vår mening helt riktig avgjørelse. Innen avlysningen hadde vi skaffet oss 1. pr. både i junior toer m/ og u/strm. med Torbjørn Ouren og Frank Hansen og cox Carl Meyer på begge lag.

I Kjørboregattaen 6/9 var det igjen nå så seiersvante junior toer som greide brasene. Denne gangen ved å vinne både senior og junior toer u/.

Sesongen hadde bydd både på gleder og skuffelser, kanskje mest det første, 3 jr. N.M., samt en rekke seire ellers. Livfulle skildringer fra vår «David»s ferd over fjellet til Bergen, og Trondheim og til Göteborg

viste at guttene hadde hatt det hyggelig. Det er klart at denne aktiviteten vekker interessen hos medlemmer.

Et generelt tilbakeblikk på året 1965 viser at det ikke er noe spesielt oppsiktsvekkende å feste seg ved. Dette imidlertid også sett på bakgrunn av at klubben nå har hatt en rekke relativt gode år med bra resultater sesongen igjennom. Styret kan dog underrette om at rekordtallene fra 1963 er slått, dette omfatter såvel antall starter som antall seire.

Lastebilen «David» har i løpet av sesongen igjen vist sin eksistensberettigelse, og den har fraktet såvel klubbens båter som mannskaper trygt til og fra de forskjellige regattaer. Vi har ved enkelte anledninger også hatt muligheter for å påta oss transport av andre klubbers båter. Dette har medført reduserte omkostninger for vår egen del.

Klubbens økonomi synes å pendle langsomt i positiv retning. Dette må ikke oppfattes derhen at vi er godt situert. Imidlertid har vi gjennom året 1965 stort sett til enhver tid kunnet dekke de løpende utgifter. Våre midler skaffes stort sett til veie ved utleie, bilopplag, letteri, loftrydding etc. Nytt av året er de dansearrangementer som en gruppe yngre medlemmer har tatt hånd om. Tilstelningene viser pr. idag en tendens til å gi et overraskende og gledelig økonomisk overskudd, men guttene bør imidlertid gis full honnør for sitt initiativ.

De årlige tilbakevendende klubbarrangementer som sesongåpning, 17. mai feiring, St. Hansfeiring med dåp av årets roere, klubbkapproing og skolekapproing er gjennomført på velkjent og tradisjonelt vis.

Rosesongen. Vintertreningen gikk på vanlig måte. Den er nå kommet inn i et godt, fastlagt mønster. *Allerede 20. februar* ble den første båt satt på vannet. Med båttrening to ganger i uken ved siden av det øvrige program så vi sesongen lyst imøte, spesielt for Frank Hansens og juniorfirerens vedkommende.

For å si det med en gang. Det ble 58 starter og 26 seire og et navn gikk igjen i premielistene: Frank Hansen.

H. Bergersen

Årene 1969–1974

Undertegnede ble valgt til formann i 1969 og fortsatte frem til 1974. Klubben skal i år feire 100 års jubileum og jeg skal nå i denne anledning prøve å trekke frem det som skjedde av betydning i disse år.

Om det var en masse store ting som skjedde i disse årene? Det ble jobbet generelt på et høyt plan – for de aktive på topp plan. Dette har hatt sine fordeler og bakdeler. Bakdelene har vært at klubben måtte avgi sine beste roere til landslag for N.R.F, slik at disse ikke var i klubben i denne tiden og kunne skape miljø der. Fordeler må bli guttenes resultat rent internasjonalt.

Tor Nilsen fra Bærum var mannen bak dette prosjekt. Ormsund og N.S.R. kom ganske tidlig med, vi hadde Frank Hansen, Petter Wærnes og Alf Hansen. Som trener på topp plan hadde vi Wiggo Winther som her gjorde en fremtredende innsats.

I 1969 fikk jeg med meg mange gode støttespillere i styret. Det var med blandede følelser det nye styret tok over den 24. juni 1969 på en ekstraordinær generalforsamling, som var innkalt fordi man på den ordinære generalforsamling den 27. mars 1969 ikke hadde kandidater til et nytt styre.

Dette med tillitsmannskrise er forsåvidt ikke noe nytt i klubben, men så prekær som den var på vårparten dette år er det lenge siden den hadde vært. Foran styret lå det en rekke oppgaver av stor betydning, både av sportslig og økonomisk art, og det tok nok sin tid før en var herre over situasjonen.

Sportslig ble imidlertid sesongen meget god. For å nevne noe: Kongepokalen i NM i firer m/styrmann og NM i dobbeltsculler. Vi kan minne

om representasjonsoppgave i Østensjø, firerlaget i Lubech, dobbeltsculler i EM, enn videre start i EM – start i det åpne tyske mesterskap hvor vi oppnådde hederlig plassering, samt uttakning til EM for junior i dobbeltsculler.

Året 1970 skjedde det mye i klubbens historie. For å nevne noe: Petter Wærnes som studerte i Skottland, ble der utropt til «Sportman of the year», og fikk overrakt «guerimrs Schiold», et meget ettertraktet trofé. Bakgrunnen for dette var deltagelse i VM samme år.

Det var ikke bare å være formann i Ormsund. Det ble en del andre gjøremål for den idrett man var blitt glad i. Formannen måtte være der det skjedde noe, medlem i styret i N.R.F. samt formann i Regattakomiteén Oslo Alliansen, som besto av Ormsund, N.S.R. og Christiania Roklub.

Oslo Alliancen kom i stand det året Osloklubbene trakk seg ut av Regattaforeningen for Hortenskapproingen. R.F. Horten ble i sin helhet overført til Klubbene i Vestfold, hovedsakelig Horten Roklub. Vi i Ormsund, N.S.R. og Christiania mente at det at vi administrerte regattaen i Horten var upraktisk. På denne tiden hadde det begynt å skje ting i Horten. Det var en del motstand mot denne forandringen men i dag er det vel ikke tvil om at dette var det eneste riktige. Samtidig som Horten påtok seg dette, har det også sportslig gitt klubben en meget god start. Ormsund fikk dette året fornyet sin kontrakt med Fjellseter Bruk Marina, et stort tilskudd til vår anstrengte økonomi. Dette året tok våre roere 14 N.M.

Vi hadde et sportslig resultat som vi så oss fornøyd med. Vi manglet klubbmiljø som det måtte gjøres noe med. 1972 ble et merkeår i Ormsund. Vi fikk det første kvinnelige medlem, Lisbeth Gunneid, som også ble klubbens sekretær.

Vi gikk inn i sesongen 1974 med glød og iver som aldri før. Sportslig må vi si oss fornøyd med resultatet. Det skjedde mange hyggelige ting både nasjonalt og internasjonalt for eliten. Klubben manglet gull i V.M. og O.L., styret hadde lagt grunnlaget for dette, og mente at det ville skje snart.

Arne Fr. Stoltenberg

Perioden 1975–1983

Man kan trygt slå fast at ovennevnte periode vil bli stående i historien som en gullalder for Ormsund Roklub.

Lørdag 30. august 1975 i Nottingham vil bl.a. for alltid bli risset inn i klubbens historie da Norge fikk sine første verdensmestere ved våre to medlemmer Frank og Alf Hansen. Dette var dagen da dobbeltsculleren endelig ble enere etter en fenomenal innsjutt i tvekampen mot de øst-tyske konkurrenter Joachim Breifke og Jürgen Bertow. VM-finalen ble for oss alle en spennende og minnerik idrettsopplevelse.

Den 25. juli 1976 i Montreal kunne klubbens medlemmer og hele Norges befolkning oppleve en ny stor idrettsbragd ved at Frank og Alf ble OL gullmedaljevinnere. La oss i denne forbindelse gjenta noe av det «norsk rosport» den gang skrev. «Denne varme og tildels fuktige søndagen i Montreal reiste 15000 tilskuere seg på tribunen da de to nordmennene rodde inn til gull. Den friske vinden på langs av St. Lawrence kanalen fikk medbrakte norske flagg til å blafre i vinden og roerne til å krumme nakken. Aldri har vi opplevd å høre «Seier'n er vår» på en rostadion. Den har liksom vært forbeholdt de store – skøyter og ski. Men denne gangen lød denne i høye toner på Notre Dame». Ja, det hele var utrolig. At Frank og Alf Hansens fantastiske innsats har hatt en stor betydning for Ormsund Roklub og norsk rosport generelt er det ikke tvil om.

I samme forbindelse må også nevnes deres annen VM-seier i New Zealand 1978 samt deres tredje strake seier i Bled 1979. De mottok derfor sitt æresmedlemskap i Ormsund Roklub i 1976, foruten at de er blitt tildelt en rekke andre æresbevisninger.

Janny Bøkenes, Christin Therese Hansen, Nina Catales Pirisi, Marit Hystad, Lise Bøkenes.

I ovennevnte periode skjedde det også andre gledelige ting. Vi oppnådde en rekke norgesmesterskap, nordiske mesterskap og andre internasjonale mesterskap. Et hyggelig innslag var også at våre kvinnelige roere mer og mer satte sitt preg på klubben, ikke minst ved sin aktive innsats på regattabanen.

Men dette var ikke alt. Under VM i Luzern 1982 skjedde det store igjen. Datoen 29. august ble risset inn i den norske idrettshistorie med de aller største typene. Det sørget Alf Hansen og Rolf Thorsen (Horten Roklub) for i dobbeltsculler og Magnus Grepperud samt Sverre Løken (NSR) i toer uten styrmann ved å bli verdensmestere. Det hele ble en utrolig opplevelse for alle oss som fulgte det hele gjennom TV. Nevnes må også våre to eminente lettvektene Arild «Stokken» Båheim og Lars «Kokken» Bjønnes med sin fine femteplass i samme VM.

Ja, i de dager var det nesten en ære å være medlem av Ormsund Roklub. I perioden 1975–83 kom også Båthussaken mer og mer i fokus. Det var tydelig at en endelig løsning måtte finne sted. Klubben er de enkelte medlemmer av de oppnevnte utvalg stor takk skyldig for at vi i jubileumssesongen 1983 kan innvie vårt nye klubbhus. Nærmere orientering om denne sak henvises til avsnittet «Våre båthus».

I 1979 innkalte daværende formann Kjell Hunstad styrets medlemmer til en to dagers konferanse. Formålet var å finne nye veier å gå når det gjaldt styrets funksjoner, og dens fremtidige organisering. Når man i den skrivende stund kan konstatere at driftsbudsjettet for året 1980 var kommet opp i nær kr. 240.000,- skjønner man at dette var et nødvendig tiltak. Som et resultat ble det bl.a. bestemt at det skulle opprettes en stilling som forretningsfører med særlig ansvar for klubbens daglige drift – dessuten en tiltakssjef som spesielt skulle oppspore jobber som klubbens medlemmer kunne utføre i ledige stunder, bl.a. flyttejobber. En spesiell arbeidsinstruks ble også utarbeidet for de respektive styremedlemmer, og at en rekke komitéer ville bli opprettet for å avhjelpe arbeidspresset for de enkelte styremedlemmer. Når det gjelder jobben som tiltakssjef har bl.a. Torbjørn Ouren med stor iver og innsats oppnådd en rekke oppdrag som utført av våre medlemmer har gitt klingende mynt i kassen.

Under innledningen av dette avsnitt ble bl.a. våre kvinnelige roere berømmet for sin innsats på regattabanen. La oss heller ikke glemme «Kafé Årungen» og de dyktige damer som under ledelse av Berit Treider har stått for driften gjennom flere sesonger. Det er ikke små beløp denne fine troppen har tilført klubben. En ekstra hyldest må også tilskrives Martha Hunstad som gjennom en ypperlig jobb som formann i jubileumslotteriet tilførte klubben den nette sum av kr. 80.000,-. Vi gratulerer!

Beslutningen om å få damer med i klubben, har vært en lykkelig beslutning. De har i løpet av kort tid skapt verdifulle tradisjoner.

Med 100 års jubiléet står et nytt sekel foran oss. La oss derfor idag ikke glemme de manende ord formannen rettet til oss under åpningen av jubileumssesongen. Det er vi selv som kan skape den fremtidige Ormsund Roklub. La oss derfor idag slå ring om klubben vår, og ønske alt mulig godt i tiden som kommer.

Arne Thire

Samtale med Frank og Alf – juni 1983

Som så mange andre topp-idrettsutøvere begynte heller ikke Frank og Alf sin aktive idrettskarriere i den øvelse de senere ble kjent for. De første steg i idrettsverden ble tatt innen brytesporten. Rosporten kom først senere inn i bildet.

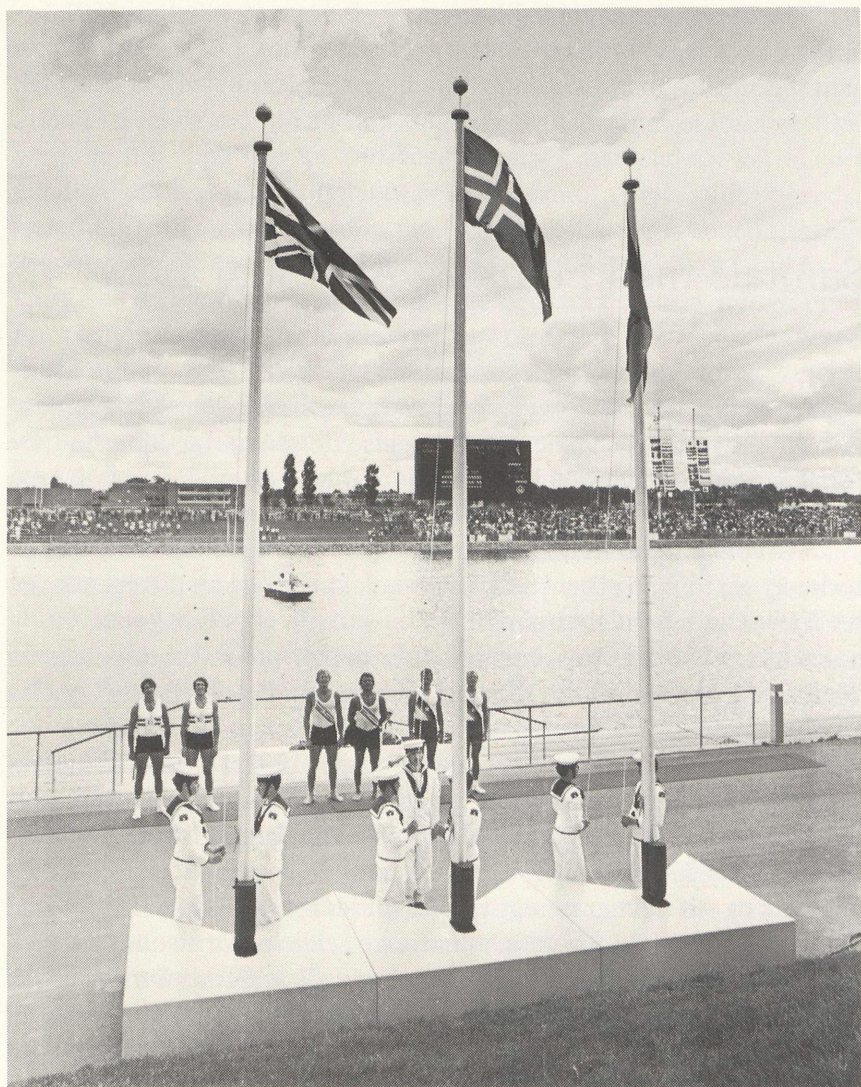
Det var bryting som først fanget vår interesse. Grunnen til at det etterhvert ble roing og Ormsund, må vi nok i første rekke tillegge vår fetter Kjell. Dette har vi aldri angret på.

Franks første lag var i ungdomsfirer m/styrmann. Laget bestod av Kjell Løvli, Harald Malte, Hernæs (femmer'n), Frank Hansen og Cox Ivar Glomstein.

Franks første seier var i Kretsmesterskapet 1962. Da hadde klubben rosjeff Egil Kopperud med trener Viggo Winther, som sammen gjorde et mesterlig arbeide. Egil Kopperud var rosjeff de første aktive år i klubben da Frank begynte å ro.

Frank og Alf nevner mange ganger under samtalen hvor mye Viggo Winther har betydd for dem. Alfs første seier for Ormsund var med innrigger i 1966. Jeg spurte om det i deres rokarrierer i Ormsund var noe utenom seirene på regattabanen som hadde betydd noe for dem. Begge presiserte miljøet i klubben, og at de i 1969 hadde mottatt som reisetilskudd 500 kroner hver av klubben. De nevnte igjen Viggo som kjøpte to scullere for egen regning til Frank, og at han tok dem med til hytta i Jotunheimen for å lade opp til viktige mesterskap.

Eliteroerne ble administrert av N.R.F. og trenet av Viggo Winther og Thor Nilsen fra Bærum.

Alf og Frank på seierspallem, OL Montreal 1976.

Så skjedde det triste at Viggo døde plutselig, og vi sto der uten trener. Vi regnet med at det ikke var mulig å erstatte Viggo. Så dukket Fiskestrand fra Bærum opp. Frank og Alf hadde rodd en del sammen med

Fiskestrand, og visste hva han var god for. Under Fiskestrands ledelse har vi oppnådd de gode resultater. (Se resultatliste).

Har dere noen ønsker for klubben i jubileumsåret?

I kor svarer begge to at klubbens posisjon rent sportslig må beholdes. De takker klubben for denne tiden og all imøtekommenhet. Vi ser frem til at «huset» blir helt ferdig og håper at materiellet blir pent behandlet.

Jeg spurte Frank om han kunne holde et kurs i klubben om behandling og trimming av båtene. Her ble svaret JA. For egen regning ber jeg styret gripe tak i dette tilbudet.

A.F.S.

Alf og Frank, Lüssern-regattaen 1978.

Frank Hansen 4/8-1945

Olympisk gullmedalje, dobbeltskuller, Montreal 1976
Olympisk sølvmedalje, dobbeltskuller, München 1972
Verdensmester, dobbeltskuller, Nottingham 1975
Verdensmester, dobbeltskuller, New Zealand 1978
Verdensmester, dobbeltskuller, Bled (Jugoslavia) 1979
Sølvmedalje i VM, dobbeltskuller, København 1971
Sølvmedalje i VM, dobbeltskuller, Luzern, Sveits 1974
7. plass i VM Åtter, St. Chaterinas, Canada 1970
9. plass i VM, dobbeltskuller, Klagenfurt 1969

Nordisk mester, Single skuller, Oslo (Årungen) 1973
Nordisk mester, dobbeltskuller, Oslo (Årungen) 1973
Nordisk mester, Firer m/styrmann, Stockholm 1975
Nordisk mester, dobbeltskuller, Stockholm 1975
Nordisk mester, Åtter, Stockholm 1975
Nordisk mester, dobbeltskuller, Sorö 1977
Nordisk mester, Åtter, Sorö 1977
Nordisk mester, dobbeltskuller, Helsingfors 1979
Nordisk mester, Åtter, Helsingfors 1979

Gullmedalje, Spartakiaden, Moskva 1979 i dobbeltskuller
Gullmedalje, Åpne tyske mesterskapet 1974, 1976, 1979 i dobbeltskuller
Gullmedalje, Luzernregattaen 1971, 1972, 1975, 1976, 1978 i dobbeltskuller
Gullmedalje, Amsterdamregattaen 1971, 1972, 1973, 1975, 1976, 1978, 1979 i
dobbeltskuller

Norsk mester, single skuller 1965, 1968, 1971, 1972, 1973, 1979
Norsk mester, dobbeltskuller 1968, 1969, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978,
1979, 1980, 1981
Norsk mester, Toer m/styrmann 1966, 1975

Norsk mester, Firer u/styrmann 1971, 1972, 1973, 1976, 1979, 1982
 Norsk mester, Firer m/styrmann 1969, 1972, 1973, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982
 Norsk mester, Firer Innrigger 1975
 Norsk mester, Åtter 1981, 1982
 Norsk juniormester, Firer u/styrmann 1964
 Norsk juniormester, Toer u/styrmann 1964
 Norsk juniormester, Toer m/styrmann 1964
 Norsk juniormester, Single sculler 1965

Vinner av H.M. Kongens Pokal 7 ganger

Norges Roforbunds gullmedalje 1978
 Norges Roforbunds bragdmedalje 1975
 Ormsund Roklubs fortjenestemedalje 1975
 Norges Roforbunds medalje for fortjeneste full roing 1967
 Morgenbladets gullmedalje for årets største idrettsdåd 1975
 Fearnleys ærespris for fremragende Olympisk innsats 1976
 Tinnprisen for årets største idrettsprestasjon 1975, 1976, 1979
 Oslo Idrettskrets hederspokal 1975
 Æresmedlem av Ormsund Roklub 1976
 Medlem av Guinness rekordclub med verdens raskeste tid i dobbeltsculler 6.09.29, Amsterdam 1979

Har pr. 31/12-82 270 seire i roing fra 1962 til 1983

Har pr. 31/12-82 gjeldende barerekorder i dobbeltsculler i

Ratzeburg	Amsterdam	Duisburg	Montreal	Årungen	Bled
(1972)	(1979)	(1974)	(1976)	(1976)	(1979)

Ble av de norske sportsjournalister kåret som 70-årenes største norske idrettsmann ved overgangen til 1980-årene (31/12-1979).

Alf Hansen 13/7-1948

Olympisk gullmedalje, dobbeltskuller, Montreal 1976
Verdensmester, dobbeltskuller, Nottingham 1975
Verdensmester, dobbeltskuller, New Zealand 1978
Verdensmester, dobbeltskuller, Bled (Jugoslavia) 1979
Verdensmester, dobbeltskuller, Luzern (Sveits) 1982
Sølvmedalje i VM, dobbeltskuller, Luzern (Sveits) 1974
Bronsemedalje i VM, dobbeltskuller, München 1981
Bronsemedalje i VM, Firer m/styrermann, St. Chaterinas (Canada) 1970
7. plass i VM, Firer m/styrermann, København 1971
9. plass i OL, Firer m/styrermann, München 1972
5. plass i VM, Firer m/styrermann, Moskva 1973
10. plass i VM, Single skuller, Amsterdam 1977

Nordisk mester, Firer m/styrermann, Åbo, 1971
Nordisk mester, dobbeltskuller, Oslo (Årungen) 1973
Nordisk mester, Firer m/styrermann, Stockholm 1975
Nordisk mester, dobbeltskuller, Stockholm 1975
Nordisk mester, Åtter, Stockholm 1975
Nordisk mester, dobbeltskuller, Sorö 1977
Nordisk mester, Åtter, Sorö 1977
Nordisk mester, dobbeltskuller, Helsingfors 1979
Nordisk mester, Åtter, Helsingfors 1979

Gullmedalje, Spartakiaden, Moskva 1979 i dobbeltskuller
Gullmedalje, Åpne tyske mesterskapet 1974, 1976, 1979 i dobbeltskuller
Gullmedalje, Luzernregattaen 1975, 1976, 1978 i dobbeltskuller
Gullmedalje, Åpne franske mesterskapet 1982
Gullmedalje, Firer m/styrermann, Amsterdamregattaen 1971, 1972
Gullmedalje, Dobbeltskuller, Amsterdamregattaen 1973, 1975, 1976, 1978, 1979, 1982

Norsk mester, single sculler 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1980, 1981
 Norsk mester, dobbeltsculler 1970, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981
 Norsk mester, Toer u/styrmann 1971, 1979
 Norsk mester, Toer m/styrmann 1968, 1975
 Norsk mester, Firer u/styrmann 1971, 1972, 1973, 1976, 1979
 Norsk mester, Firer m/styrmann 1969, 1972, 1973, 1978, 1979, 1980, 1981
 Norsk mester, Firer Innrigger 1972
 Norsk mester, Åtter 1981, 1982

Vinner av H.M. Kongens Pokal 9 ganger

Norges Roforbunds gullmedalje 1978
 Norges Roforbunds bragdmedalje 1975
 Ormsund Roklubs fortjenestemedalje 1975
 Norges Roforbunds medalje for fortjeneste full roing 1971
 Morgenbladets gullmedalje for årets største idrettsdåd 1975
 Fearnleys ærespris for fremragende Olympisk innsats 1976
 Tinnprisen for årets største idrettsprestasjon 1975, 1976, 1979
 Oslo Idrettskrets hederspokal 1975
 Æresmedlem av Ormsund Roklub 1976
 Medlem av Guinness rekordclub med verdens raskeste tid i dobbeltsculler, gjennom tidene: 6.09.29 satt i Amsterdam 1979

Har pr. 31/12-82 196 seire i roing fra 1966 til 1983

Har pr. 31/12-82 gjeldende barerekorder i dobbeltsculler i

Amsterdam	Duisburg	Montreal	Årungen	Bled
(1979)	(1974)	(1976)	(1976)	(1979)

Ble av de norske sportsjournalister kåret som 70-årenes største norske idrettsmann ved overgangen til 1980-årene.

Starter og seirer

År	VM	OL	EM	Nordisk m.	Norges m.	Inter- nasj.	Nasj. og andre	Krets- m.	Sum	
									Starter	Seirer
1884							1-1		1	1
1885							2-0		2	0
1886							2-0		2	0
1887							2-1		2	1
1888							1-0		1	0
1889							1-0		1	0
1890							1-1		1	1
1891							1-1		1	1
1892							1-0		1	0
1893							2-0		2	0
1894							2-0		2	0
1895							0-0		0	0
1896							0-0		0	0
1897							4-3		4	3
1898							5-2		5	2
1899							2-1		2	1
1900					1-0		1-0		2	0
1901					1-1		1-0		2	1
1902					1-0				1	0
1903									0	0
1904					2-0	1-0			3	0
1905					1-0		1-0		2	0
1906							1-1		1	1
1907					1-0		2-1		3	1
1908		1-0*					1-0		2	0
1909					1-0		1-0		2	0
1910					1-0		2-0		3	0
1911					2-1	2-0	1-1		5	2
1912		1-0		1-0	2-2				4	2
1913					1-1				1	1
1914					2-0	2-2			4	2
1915					3-3	2-1	3-2		8	6
1916					5-2	2-0			7	2
1917					1-1	4-2		2-1	7	4
1918					3-1		2-0	3-2	8	3
1919					2-0	2-1		3-3	7	4
1920					2-0			5-0	7	0
1921				1-1	4-3	2-1		3-2	10	7
1922					4-2		2-1	5-2	11	5
1923					1-0			6-0	7	0
1924				1-1	4-2	3-2	1-1	4-2	13	8

1925		1-0	6-3	3-2	4-2	14	7
1926		2-0		2-1	3-2	7	3
1927	1-0	3-1	2-0	5-3	3-1	14	5
1928	2-0	3-1	2-0	2-0	4-1	13	2
1929		4-2		1-0	4-2	9	4
1930		6-1		1-0	7-3	14	4
1931		2-1	2-1	6-4	4-1	14	7
1932		2-0		7-3	5-0	14	3
1933		4-1		8-6	3-3	15	10
1934			1-1	7-3	5-1	13	5
1935		2-1	1-0	2-2	1-0	6	3
1936		3-0		3-1	4-2	10	3
1937		4-0	1-0	6-2	2-2	13	4
1938		1-0	1-0		2-2	4	2
1939		1-0			3-1	4	1
1940					-	-	-
1941						-	-
-							
1942						-	-
1943						-	-
1944						-	-
1945						-	-
1946		2-0		5-0	1-0	8	0
1947		1-0	2-0	4-2	2-1	9	3
1948		3-0	2-1	9-5	3-2	17	8
1949		3-1	5-3	4-2	4-3	16	9
1950		1-0	1-0	1-0	2-0	5	0
1951				5-2		5	2
1952				1-0		1	0
1953		2-0	1-0	5-1	4-1	12	2
1954		3-0	1-0	9-1	6-1	19	2
1955				1-0		1	0
1956						-	-
1957			4-0	7-4	2-2	13	6
1958		3-0	6-1	20-2	6-0	35	3
1959		3-1	7-0	10-3	3-1	23	5
1960		3-3	7-2	26-11	8-1	44	17
1961	1-0	9-2	15-4	15-8	6-2	46	16
1962		6-2	16-7	13-4	8-2	43	15
1963		7-0	18-9	18-7	8-4	51	20
1964		8-3	15-5	22-7	7-2	52	17

1965					8-3	32-14	20-4	8-4	68	25
1966					5-1	21-7	56-29	8-6	90	43
1967				2-0 *	5-0	29-4	28-11	5-2	69	17
1968					7-2	37-13	48-30	7-2	99	47
1969			2-0*	2-0	6-3	37-9	33-11	5-3	85	28
1970	2-0*			1-0	9-2	27-8	30-10	8-4	77	24
1971			2-0	3-2*	6-5	31-13	40-4	7-1	89	25
1972	2-0				10-5	22-7	35-4	4-3	73	19
1973			3-0*	5-5*	8-4	23-8	19-3	4-0	62	20
1974	2-0				4-4	30-10	44-16	13-1	93	31
1975	1-1			3-3*	6-5	24-13	35-8	10-3	79	33
1976	1-0	1-1		1-1	9-5	16-4	37-11	11-5	72	27
1977	1-0			2-2*	7-3	12-3	89-29	16-4	127	41
1978	2-1			2-0	9-5	36-11	81-22	10-4	130	43
1979	2-1*			5-4*	10-7	45-10	78-29	9-3	149	53
1980	1-0*			1-1*	12-7	30-3	65-19	9-4	118	34
1981	5-0*			5-0*	14-11	31-9	99-51	7-6	161	77
1982	3-2				15-7	8-3	81-18	10-2	117	32

Deltakelse i internasjonale mesterskap med kombinasjonslag er merket med *.

Kombinasjonslag i andre konkurranser er ikke tatt med i statistikken. Forøvrig er deltakelse i forsøk, oppsamlingsheat, semifinaler og B-finaler utelatt.

Aftenposten dagen etter jubileumskapproingen 1983.

Raskest siden vikingene

Flaggskipet i Ormsunds slagkraftige ro-flåte er åtteren som søndag var bemannet med følgende vikinger: Arild Baaheim (bakfra og fremover), Knut Grimstad, Atle Aamodt, Lars Bjønness, Frank Hansen, Morten Grepperud, Magnus Grepperud, Alf Hansen og cox Lars Petter Fjeld.

Årungen, 26. juni.

Ormsund er bedre enn «resten av Norge». Det ble behørig dokumentert under avslutningsløpet i Oslo-klubbens egen jubileumsregatta i helgen, åttens oppgjør.

I kampen om «rosportens blå bånd» feide Ormsunds vellykkede blanding av rutinerne verdensmestre og unge, frem-

adstormende talenter forbundets kombinasjon av banen. Og ikke bare det, i medvinden gikk det så fort at banerekorden på Årungen ble senket med drøyt tre sekunder til 5.42,4.

Raskere har ingen nordmenn beveget seg på vannet ved hjelp av årer. Ihvertfall ikke siden vikingetiden!

Norgesmesterskapsstatistikk for Ormsund Roklub 1883-1983 (pr. 31/12-1982)

Single sculler:	1965 - 1968 - 1971 - 1972 - 1973 - 1974 - 1975 - 1976 - 1977 - 1978 - 1979 - 1980 - 1981
Dobbeltskuller:	1968 - 1969 - 1970 - 1971 - 1972 - 1973 - 1974 - 1975 - 1976 - 1977 - 1978 - 1979 - 1980 - 1981 - 1982
Toer u/styrmann:	1971 - 1979 - 1982
Toer m/styrmann: (utgått 1977)	1966 - 1968 - 1975
Firer lettvekt:	1915 - 1916 - 1918 - 1919 - 1922 - 1981 - 1982
Firer u/styrmann:	1962 - 1971 - 1972 - 1973 - 1976 - 1979 - 1980 - 1982
Firer m/styrmann:	1969 - 1972 - 1973 - 1978 - 1979 - 1980 - 1981 - 1982
Firer innrigger: (utgått 1976)	1912 - 1913 - 1921 - 1928 - 1929 - 1962 - 1972 - 1975
Firer eldre roere:	1930 - 1933
Lettvekt single sculler:	1981 - 1982
Åtter:	1924 - 1927 - 1929 - 1981 - 1982

Deltakelse i internasjonale mesterskap

År	Sted	Sculler lettv.	Sculler sculler	Dobb. sculler	Dobb. sculler lettv.	Toer	Toer u/st.	Innr.	Firer	Firer u/st.	Firer u/st. lettv.	Dobb. Firer	Åtter
1908	OL												XX
1912	OL							X					
1912	Nord.							X					
1921	Nord.							X					
1924	Nord.												X
1927	Nord.												X
1928	Nord.							X					X
1961	Nord.									X			
1967	EM			XX									
1967	Nord.			XX									
1969	Nord.			X		X							
1969	EM			X									XX
1970	VM								XX				XX
1970	Nord.			X									
1971	FISA												X
1971	Nord.			X					XX				
1971	EM			X					XX				
1972	OL			X					XX				
1973	FISA			XX									
1973	Nord.	X		X		XX			XX				XX
1973	EM			X					XX				
1974	VM		X	X									
1975	Nord.			X					XX				XX
1975	VM			X									
1976	OL			X									
1976	Nord.									X			
1976	VM									X			
1977	Nord.			X									XX
1977	VM	X											
1978	Nord.												

1978	VM							X	
1979	Nord.	X			XX	XX		X	XX
1979	VM	X				XX		XX	
1980	VM								XX
1980	Nord.								XX
1981	VM	XX					XX	XX XX	XX
1981	Nord.	XX			XX	XX	XX	XX	
1982	VM	XX	X	XX					

X = klubblag

XX = kombinasjonslag

Junior åtter 1948.

A. Stoltenberg, R. Christiansen d.y., E. Fjøsne, H. Christiansen, G. Stoltenberg, G. Grevskott, J. Sinding Rothe, T. Langeland og cox A. Løken.

Ormsund Roklubs medlemmer med deltakelse i Nordiske mesterskaps kapp-roinger 1883–1983 (pr. 31/12-1982)

1912: Stockholm

Nr. 2 i Firer innrigger

Claus Høyer – Reidar Durrie Holter

Magnus Herseth – Frithjof Olstad

Cox: Olaf Bjørnstad

1921: København

Nr. 1 i Firer innrigger

Finn Bergfeldt – Rolf Magnell

Magnus Gunn – Alfred Pettersen

Cox: Olaf Bjørnstad

1924: København

Nr. 1 i Åtter

Finn Bergfeldt – Gunnar Helliesen

Rolf Christiansen – Trond Wikant

Ottar L. Nielsen – Alf W. Nilssen

R.A. Christiansen – Haakon Wallie

Cox: Olaf Bjørnstad

1927: København

Nr. 3 i Åtter

Finn Bergfeldt – Gunnar Helliesen

Rolf Christiansen – Trond Wikant

Ottar L. Nielsen – Alf W. Nilssen

R.A. Christiansen – Haakon Wallie

Cox: Olaf Bjørnstad

1928: Oslo

Nr. 2 i Åtter

Odd Pløen – Inge Bothner

Birger Eriksen – Cato Andersen

Alfred Dahl – Arne Mehren

Botolf Thorud – Jacob Mørk

Cox: Aage Bjørnstad

1928: Oslo

Nr. 3 i Firer innrigger

Finn Bergfeldt – Gunnar Helliesen

Rolf Christiansen – Alf W. Nilssen

Cox: Reidar Berg

1961: København

Nr. 4 i Firer u/styrmann

Steinar Selsing – Bjørn Fiske

Øivind Hvattum – Kaare Ellingsen

1967: Mølndal

Nr. 2 i Dobbeltsculler

Frank Hansen i kombinasjon med Fana

Roklubb

1969: København

Nr. 2 i Dobbeltsculler

Peter Wærness – Frank Hansen

Nr. 3 i Toer m/styrmann

Terje Torgersen – Alf Hansen

Cox: Per Giltvedt

1971: Åbo

Nr. 1 i Firer m/styrmann

Peter Wærness – Alf Hansen i kombinasjon med N.S.R.

Nr. 2 i Dobbeltsculler

Svein Thøgersen – Frank Hansen

**Nr. 1 i Akademisk,
Firer m/styrmann**

Peter Wærness i kombinasjon med
N.S.R.

1973: Oslo (Årungen)

Nr. 1 i Single sculler

Frank Hansen

Nr. 1 Dobbeltsculler

Alf Hansen – Frank Hansen

Nr. 1 i Toer m/styrmann

Svein Thøgersen i kombinasjon med
N.S.R.

Nr. 1 i Firer m/styrmann

Peter Wærness – Svein Thøgersen
i kombinasjon med N.S.R.

Nr. 1 i Åtter

Peter Wærness i kombinasjon med
Bærum/N.S.R./Drammen

1975: Stockholm

Nr. 1 i Dobbeltsculler

Alf Hansen – Frank Hansen

1975: Stockholm

Nr. 1 i Firer m/styrmann

Alf Hansen – Frank Hansen
i kombinasjon med Bærum/
N.S.R.

Nr. 1 i Åtter

Alf Hansen – Frank Hansen
i kombinasjon med N.S.R./Bærum/
C.R.

1977: Sorö

Nr. 1 i Dobbeltsculler

Alf Hansen – Frank Hansen

Nr. 1 Åtter

Alf Hansen – Frank Hansen
i kombinasjon med N.S.R./Sande-
fjord/C.R.

1979: Helsingfors

Nr. 1 i Dobbeltsculler

Alf Hansen – Frank Hansen

Nr. 1 i Firer m/styrmann

Einar Fjøsne i kombinasjon med Dram-
men og C.R.

Nr. 1 i Firer u/styrmann

Knut Rysstad – Magnus Grepperud
i kombinasjon med N.S.R.

Nr. 1 i Åtter

Knut Rysstad – Magnus Grepperud
Alf Hansen – Frank Hansen
i kombinasjon med N.S.R.

1979: Helsingfors

Nr. 2 i Dame Dobbeltfirer

Torunn Sørli i kombinasjon med Oslo
Kvinnelige Roklubb

1981: Oslo (Årungen)

Nr. 2 i Firer m/styrmann

Knut Rysstad i kombinasjon med Bærum
og N.S.R.

Nr. 2 i Dobbeltsculler

Rolf Thorsen – Alf Hansen

Nr. 2 i Lettvekt firer

Arild Båheim i kombinasjon med Sande-
fjord og N.S.R.

Nr. 2 i Dame Dobbeltfirer

Torunn Sørli i kombinasjon med Oslo
Kvinnelige Roklubb

Nr. 3 i Firer u/styrmann

Morten Grepperud – Knut Grimstad
Atle Aamodt i kombinasjon med Bærum

Nr. 4 i Åtter

Alf Hansen – Knut Rysstad
i kombinasjon med N.S.R. og Bærum

Ormsund Roklubs deltakelse i Olympiske leker og Verdensmesterskap 1883–1983

Olympisk deltakelse (pr. 31/12-1982)

1908: London

Ambrosius Høyer – Wilhelm Hansen i Åtter

Kombinasjon med C.R.
(Utslått)

1912: Stockholm

Claus Høyer – Reidar Durrie Holter
Magnus Herseth – Frithjof Olstad
Cox: Olaf Bjørnstad i Firer Innrigger
Bronsemedalje

1972: München

Svein Thøgersen – Frank Hansen i Dobbeltskuller
Sølvmedalje

Alf Hansen – Peter Wærness i Firer m/styrermann
Kombinasjon med N.S.R.
9. plass

1976: Montreal

Alf Hansen – Frank Hansen i Dobbeltskuller
Gullmedalje

1980: Moskva

Alf Hansen – Frank Hansen i Dobbeltskuller – forhåndsuttatt med ingen deltakelse p.g.a. norsk boikottvedtak av lekene

Verdensmesterskap (pr. 31/12-1982)

1967: Vichy, Frankrike

Frank Hansen i Dobbeltskuller
Kombinasjon med Fana R.K.
(Sykdomsforfall)

1969: Klagenfurt, Østerrike

Peter Wærness – Frank Hansen i Dobbeltskuller
Nr. 9

Terje Torgersen i Åtter

Kombinasjon med Bærum/N.S.R.
Nr. 11

Alf Hansen
(Sykdomsforfall)

1970: St. Chaterinas, Canada

Alf Hansen – Peter Wærness i Firer m/styrermann
Kombinasjon med N.S.R.
Bronsemedalje

Frank Hansen i Åtter

Kombinasjon med NSR/Bærum/Drammen
Nr. 7

1971: København

Svein Thøgersen – Frank Hansen i
Dobbeltsculler
Sølvmedalje

Alf Hansen – Peter Wærness i Firer
m/styrmann
Kombinasjon med N.S.R.
Nr. 7

1973: Moskva

Alf Hansen – Peter Wærness i Firer
m/styrmann
Kombinasjon med N.S.R.
Nr. 5

Svein Thøgersen – Frank Hansen i
Dobbeltsculler
(utslått)

1974: Luzern, Sveits

Alf Hansen – Frank Hansen i Dobbelt-
sculler
Sølvmedalje

Øivind Abrahamsen i lettvekt Single scul-
ler
Nr. 8

1975: Nottingham, England

Alf Hansen – Frank Hansen i Dobbelt-
sculler
Gullmedalje

1977: Amsterdam, Nederland

Alf Hansen i Single sculler
Nr. 10

1978: Lake Karapiro, New Zealand

Alf Hansen – Frank Hansen i Dobbelt-
sculler
Gullmedalje

1979: Bled, Jugoslavia

Alf Hansen – Frank Hansen i Dobbelt-
sculler
Gullmedalje

Knut Rysstad – Magnus Grepperud i
Firer u/styrmann
Kombinasjon med N.S.R.
Nr. 9

1981: München, Vest-Tyskland

Alf Hansen – Rolf Thorsen i Dobbelt-
sculler
Bronsemedalje

Knut Rysstad – Magnus Grepperud i
Firer u/styrmann i kombinasjon med
N.S.R.
(Sykdomsforfall)

Arild Båheim i lettvekt firer
Kombinasjon med Sandefjord og N.S.R.
Nr. 6

Torunn Sørli i dame Dobbeltfirer
Kombinasjon med O.K.R.
Nr. 9

1982: Luzern, Sveits

Alf Hansen – Rolf Thorsen i Dobbelt-
sculler
Gullmedalje

Magnus Grepperud i Toer u/styrmann
Kombinasjon med N.S.R.
Gullmedalje

Arild Båheim – Lars Bjønness i lett-
vekt Dobbeltsculler
Nr. 5

Ormsund medlemmer som har vunnet Norske junior mesterskap (pr. 31/12-1982)

1	Espen Treider	7 (1 som cox)	Jan Giltvedt	2
2	Olaf Bjørnstad	6 (cox)	Birger Steinberg	2
3	Jarl-Otto Strømmen	5	R.A. Christiansen	2
	Lars Bjønness	5	Rolf Christiansen	2
	Nils J. Hunstad	5	Alf W. Nilssen	2
	Morten Grepperud	5	Asbjørn Westby	2
	Jens Chr. Riis	5	Magnus Gunn	2
8	Magnus Grepperud	4 (1 som cox)	Aage Bjørnstad	2 (Cox)
	Frank Hansen	4	O.W. Guthe	2
	Jon S. Riis	4	Sverre Gulbrandsen	2
	Odd Kolsrud	4	Harald Bjørge	2
	Bjørn Egeberg	4	Rolf Magnell	2
13	Moeser Christiansen	3	Frithjof Olstad	2
	Bjørn Fiske	3	Øivind Hvattum	2
	Torbjørn Ouren	3	Hanne Henriksen	2
	Helge Lundvold	3	Lars P. Fjeld	2
	Nils Bjønness	3	47 Reidar Nilo	1
	Viggo Winther	3 (for C.R.)	Ottar Nielsen	1
	Ch. Christoffersen	3 (Cox)	Haakon Wallie	1
	Rolf Bråthen	3	Rune Bråthen	1
	Einar Fjøsne	3	Sven Jacobsen	1
	Knut Rysstad	3	Kjell Røberg Larsen	1
	Kristin Treider	3	Tore Tomter	1
	Anne Ch. Hunstad	3	Roy Lindstad	1
	Torunn Sørli	3	Tom Storm Olsen	1
26	Ivar Glomstein	2 (Cox)	Arild Rekdal	1 (Cox)
	Bjørn Ryno Olsen	2	Kathrine Tørråsen	1
	Carl Meyer	2 (Cox)	Noehre Wåler	1
	Roar Melin	2	Christin Hansen	1
	Erik Myhrvold	2	Nina Pirisi	1

Lise Bøkenes	1 (Cox)
Janny Bøkenes	1
Marit Hystad	1
Egiel Eriksen	1
Ivar Fr. Christiansen	1
Gisle Grevskott	1
Holger Christiansen	1
Gustav Stoltenberg	1
Arild Stoltenberg	1
Håkon Hassfeldt	1
Arne Brenni	1
Tore Langeland	1
Erik Fjøsne	1
Per Giltvedt	1 (Cox)
Tom Vavik	1
Henning Bjercke	1
Egil Naumann	1
Øivind Wang	1
Per R. Ulriksen	1
Terje Torgersen	1
Knut Mørstad	1
Harald Hansen	1 (Cox)
Sigurd Schøll	1
A.K. Maastrup	1
Einar Conradi	1

Jonas Hagen	1
Reidar Berg	1 (Cox)
Alfred Dahl	1
Arne Mehren	1
Jacob Mørk	1
Anton Johansen	1
Rolf Høyvang	1
Frithjof Evensen	1
Inge Bothner	1
Carl Mølbach Nielsen	1
Erling Egeberg	1
Trond Wikant	1
Edward Syvertsen	1
David Bergendahl	1
K.K. Larsen	1
Johannes Hauge	1
T. Langmyhr	1
Bjarne Høgberg	1
Nils Hofgaard	1
Finn Bergfelt	1
Magnus Herseth	1
Reidar Durrie Holter	1
Claus Høyer	1
Enevold Holm	1
Gunnar Andersen	1
Ring Reinertsen	1

Ormsund medlemmer som har vunnet Norske senior mesterskap (pr. 31/12-1982)

1 Frank Hansen	38	Øivind Hvattum	2
2 Alf Hansen	36	Steinar Selsing	2
3 Magnus Grepperud	12	Odd Kolsrud	2
4 Peter Wærness	11	Bjørn Egeberg	2
5 Svein Thøgersen	10	Frithjof Olstad	2
6 Olaf Bjørnstad	9 (Cox)	Ivar Glomstein	2 (Cox)
7 Finn Bergfelt	8	Jarl-Otto Strømmen	2
8 Knut Rysstad	7	40 Reidar Durrie Holter	1
Alf W. Nilssen	7	Magnus Herseth	1
Rolf Christiansen	7	Birger Jacobsen	1
11 Alfred Pettersen	5	Sigurd Mortvedt	1
Arild Båheim	5	Gunnar Andersen	1
13 Gunnar Helliesen	4	Rolf Magnell	1
Morten Grepperud	4	Magnus Gunn	1
Atle Aamodt	4	Georg Jensen	1
Lars Bjønness	4	Ingemar Gundersen	1
Espen Treider	4 (2 som cox)	Birger Eriksen	1
E.N. Hauge	4	Cato Andersen	1
Aage Bjørnstad	4 (2 som cox)	Fredrik Borch	1
Reidar Berg	4	Leif Falch	1
21 Kåre Melin	3 (Cox)	Arne Mehren	1
Jon S. Riis	3 (Cox)	Alfred Dahl	1
Nils J. Bjønness	3	Arne Krogvik	1
Knut Grimstad	3	H. Ingebrektsen	1
Per Giltvedt	3 (Cox)	Einar Samuelsen	1
Terje Torgersen	3	Ivar Aasheim	1
Lars P. Fjeld	3 (Cox)	Øivind Wang	1
Rolf Neegaard	3	Einar Bøhn	1
29 Trond Wikant	2	Cato Gjersøe	1 (Cox)
Haakon Wallie	2	Erling Egeberg	1 (Cox)
Ottar Nielsen	2	Jarle Kristiansen	1 (Cox)
R.A. Christiansen	2	64 Rolf Thorsen	1

Klubbens formenn 1883–1983

J.A. Stampe
1883–85

Chr. Christoffersen
1886–90

Harald Ohlsen
1891

Andr. R. Lind
1892–93

Carl Torgersen
1894–97

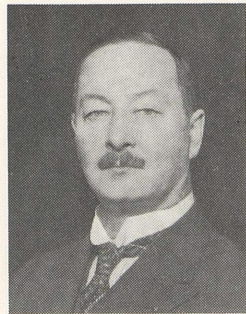
Jonas Haanshus
1895–96

Peder Lunde
1898

Johs. Nordahl
1899

O. Christophersen
1899

Andreas Løvlie
1900-06

J. F. Ullstrøm
1903

Hagb. Robarth
1904

Otto Bagge
1905

O.A. Haanshus
1907-10

Martin Steenersen
1911-14

G. Bjølgerud
1915-17

Sv. Gulbrandsen
1918-19

Rolf Neegaard
1920-1924-29

Otto Nordsveen
1922-23

Aage Bjørnstad
1930-31

T. Becker
1932-33

Nils Paulsen
1934-37

Arne Berg
1939

Reidar Dahl
1940-45

Erling Berg
1946-48

Einar Gundersen
1949-50

Gottlieb Larsen
1951-53

Egil Strøm
1954-55

Ragnar W. Næss
1956

Vidar H. Bergersen
1957-65

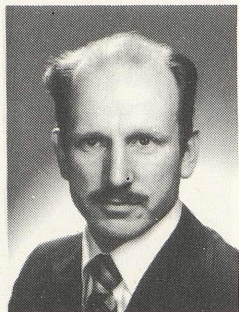
Gustav A. Stoltenberg
1966-68

Arne Stoltenberg
1969-74

Helge Badendyck
1975-76

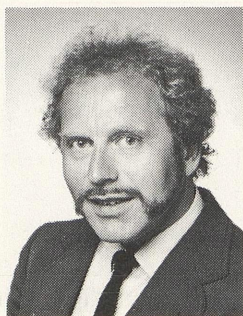
Torbjørn Ouren
1977

Kjell Hunstad
1978-79

Arne Thire
1980

Arve Rogvin
1981-83

Klubbens fortjenestemedalje

J.A. Stampe	1908 † 1929	Carl M.-Nielsen	1958
Jonas Haanshus	1908 † 1926	Erling Elgaaen	1958
Carl Torgersen	1908 † 1932	Gunnar Helliesen	1963 † 1974
G. Bjølgerud	1918 † 1953	Vidar H. Bergersen	1963
Olav Bjørnstad	1918 † 1963	R.A. Christiansen	1963 † 1973
C.A. Carlsen	1918 † 1964	Arne Berg	1968 † 1976
Martin Steenersen .	1918 † 1958	Inge Bothner	1968
Aage Bjørnstad	1933 † 1977	Arne Davidsen	1968 † 1976
Rolf Christiansen ..	1933 † 1978	Ole K. Torkildsen	1968 † 1978
Rolf Neegaard	1933 † 1972	Viggo Winther	1968 † 1974
Alfred Pettersen	1933 † 1972	G.A. Stoltenberg	1973
Andreas Wohl	1935 † 1974	Arne Fr. Stoltenberg ...	1973
Trond Wikant	1936 † 1962	Egil J. Kopperud	1973
Finn Bergfeldt	1938 † 1982	Tore Langeland	1973
Reidar Dahl	1951 † 1961	Jens Næss	1973
Gunnar Fjeld	1951 † 1972	Knut Berg	1973
Anton Johansen	1951	Alf Hansen	1975
Fridtjof Olstad	1956 † 1957	Frank Hansen	1975
Rolf Magnell	1958 † 1966	Thor Nilsen	1976
Gottlieb Larsen	1958 † 1969	Magnus Grepperud ...	1982
Erling Berg	1958		

Våre æresmedlemmer

J.A. Stampe
Innv. 1887 † 1929

Chr. J. Christophersen
Innv. 1887 † 1900

Andr. R. Lind
Innv. 1896 † 1920

Carl Torgersen
Innv. 1900 † 1932

Jonas Haanshus
Innv. 1903 † 1926

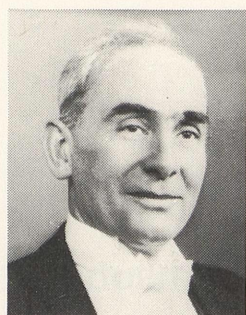
Andreas Løvlie
Innv. 1904 † 1915

O.A. Haanshus
Innv. 1912 † 1925

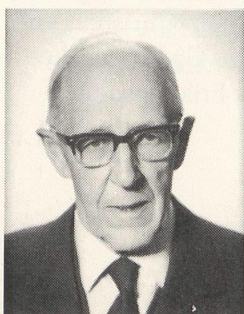
Martin Steeneisen
Innv. 1917 † 1958

Andreas Wohl
Innv. 1947 † 1974

Aage Bjørnstad
Innv. 1950 † 1977

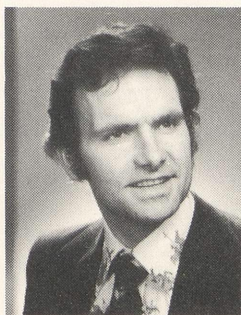
Rolf Neegard
Innv. 1968 † 1972

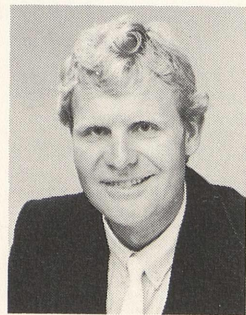
Viggo Winther
Innv. 1973 † 1974

Vidar H. Bergersen
Innv. 1973

Alf Hansen
Innv. 1976

Frank Hansen
Innv. 1976

Ormsund Roklubs Hederstegn

Marit Aronsen (senere fru Gustav Stoltenberg)

Inger Olsen (senere fru Arne Stoltenberg)

Kari Ramm (senere fru Ivar Fr. Christiansen)

Elise Hermansen (senere fru Gisle Grevskott)

Anne-Lise Juell (senere fru Erik Fjøsne)

Wenche Hansen

Torunn Hansen

Georg Guttormsen

Sigurd Bang

Rolf Thorsen

Åke Fiskerstrand

Sverre Løken

Innehavere av Norges Roforbunds gullmedalje

Peter Torgersen †	1915	Anton Johansen	1960
Hannibal Feght †	1918	Alf Hansen	1978
Rolf Neegaard †	1939	Frank Hansen	1978

Innvalgte livsvarige medlemmer

Jonas B. Myhre	Innvotert	1885 †
Sverre Gulbrandsen	»	1916 †
Olav Bjørnstad	»	1923 †

Innehavere av Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull roing

1905 Otto Bagge †
1925 Finn Bergfeldt †
1926 Rolf Christiansen †
1926 Alf W. Nilssen †
1926 Trond Wikant †
1927 Haakon Wallie †
1928 Gunnar Helliesen †
1931 Alfred Pettersen †
1932 Arne Mehren
1932 Alfred Dahl
1932 Inge Bothner
1938 Anton Johansen

1955 Viggo Winther †
1963 Bjørn Egeberg
1963 Øivind Hvattum
1963 Odd Kolsrud
1965 Steinar Selsing
1967 Frank Hansen
1971 Alf Hansen
1973 Svein Thøgersen
1973 Peter W. Wærness
1981 Knut Rystad
1981 Magnus Grepperud

Medaljen deles ut til roere som har vunnet 6 åpne internasjonale eliteløp eller NM, eller har startet i 18 internasjonale eliteløp eller NM, hvorav minst 4 seire, eller har startet i 24 internasjonale eliteløp eller NM. Det må ha deltatt minst 2 lag i løpene, og roeren må ha deltatt i åpne løp for elite, senior eller junior i minst 4 sesonger.

Innehavere av Norges Roforbunds medalje for fortjenestefull coxing

1960: Erling Elgaaen

1968: Ivar Glomstein

Medaljen deles ut til styrmenn som har minst 60 starter i nasjonale eller internasjonale elite-senior- og juniorløp. Det må ha startet minst 2 lag, og styrmannen må ha deltatt i åpne elite-senior- og juniorløp i minst 6 sesonger.

Æresmedlem
Nordisk Roforbund

Hannibal Feght †

Medlemsstatistikk gjennom 100 år

År	Antall	År	Antall	År	Antall	År	Antall
1883	29	1909	84	1934	189	1959	231
1884	60	1910	100	1935	197	1960	239
1885	82	1911	142	1936	209	1961	244
1886	108	1912	138	1937	211	1962	240
1887	110	1913	110	1938	206	1963	251
1888	100	1914	108	1939	199	1964	226
1889	105	1915	86	1940	205	1965	243
1890	126	1916	97	1941	214	1966	257
1891	106	1917	115	1942		1967	289
1892	103	1918	127	1943		1968	286
1893	103	1919	137	1944		1969	239
1894	103	1920	176	1945	200	1970	222
1895	56	1921	176	1946	257	1971	202
1896	101	1922	191	1947	203	1972	218
1897	101	1923	151	1948	217	1973	242
1898	101	1924	146	1949	200	1974	241
1899	109	1925	150	1950	208	1975	247
1900	109	1926	161	1951	199	1976	194
1901	110	1927	157	1952	177	1977	203
1902	47	1928	151	1953	198	1978	199
1903	47	1929	162	1954	235	1979	221
1904	57	1930	164	1955	197	1980	213
1905	65	1931	178	1956	209	1981	222
1906	67	1932	182	1957	221	1982	219
1907	68	1933	183	1958	220		
1908	62						

Klubben takker følgende firmaer/personer som har støttet utgivelsen av boken med bidrag

Bergendahl A/S. Møbelagentur
Emil W. Bergman
Døvigen A/S
Christ Engebretsen A/S
Egil Strøm, Foto-Teknikk A/S
I C S Rens & Renhold A/S.

KB-anbud
A. Tor Langved A/S
Herman Mehren
Nikolai Olsens trykkeri A/S
Carl E. Petersen & Søn A/S
Sørliemøbler A/S

Vi tar med glede med en liste over de mange medlemmer og firmaer som har gitt oss god støtte ved å kjøpe aksjebrev i klubbhuset, og de er:

Aasmund Ambe
Julian Amundsen
Jan Audun Andersen
Per Andersen
Turi Anker
Leif Arnesen
Randi Becker
Erling Berg
Knut Berg
Vidar H. Bergersen
Annie Bertel
Finn Bjørkmann
Elsa Bjønness
Nils Jørgen Bjønness
Unni og Nils O. Bjønness

H. M. Braathen
Nina Bugge Øyen
Nina Catalin Pirisi
Drammen Kvinnelige Roklubb
Drammen Roklubb
Familien Eckermann
E. Elgaaen
Dag Fredrik Elgethun
Hans Eng Arnesen
Reinert Engeby
Leif H. Eriksen
Erling Falch
Kine Fjeld
Erik Fjøsne
Fredrikstad Roklubb

Leif Gihbsson
 Jan Giltvedt
 John Giltvedt
 Alf Hansen
 Leif S. Hansen
 K. W. Helgesen
 Per A. Hembre
 T. Hjerpset
 S. Holten Agenturforretning
 Jens Horgen
 Horten Roklubb
 Torbjørn Hystad
 Jo Chr. Jarre
 Bjørn G. Johannesen
 Vibeke Kjarteim
 Thorund Kristoffersen
 Kværner Brug A/S
 T. Levsaker
 Sverre Lie
 Loftag A/S
 Kari og Ole Lund-Johansen
 Berit Lundvold
 Helge R. Lundvold
 Kåre Lundvold
 Arne Lyse
 Kjell H. Løvlie
 Bjørn Madsen
 Einar Magnussen
 Namsos Roklubb
 Harald Netli
 Nordstrand Dentallabb
 Otto Nordsveen
 Norges Landbrukshøyskoles I.L.
 Jens Næss
 Torill Næss
 Edel Omsted
 Oslo Kvinnelige Roklubb
 Elling Ouren

Torbjørn Ouren
 Hans Petter Paulsen
 Reidar Pettersen
 Hugo Pran
 Solfrid og Arild Rekdal
 Arve Rogvin
 Carsten E. Rosenvinge A/S
 Jan Sagstad
 Kari Seglem
 Bjørn Seyffarth
 Grete Seyffarth
 John Sheen
 Baard Steffen Skogen
 Christin Helén Skogen
 Gunnstein Skogen
 Jan Eddie Skogen
 Berit Kristin Stubberud
 Sørfonden Slipp og
 Motorverksted A/S
 Tore Olav Sørland
 Eva Sørli
 Arne Thire
 Botolf Thorud
 Bjørn Todler
 E. A. Tølfesby
 Terje Torgersen
 Familien Treider
 Trondhjems Roklub
 Tønsberg Roklub
 Lasse Uchermann Koxvold
 Lusie Uchermann Koxvold
 Alfild Viul A/S
 Scott Widlund
 Atle Aamodt
 Otto Aarnes

Depotbiblioteket

76g2 31 982

ORMISUNID ROKTUB